

Bruselj, 18. maj 2018
(OR. en)

8110/18

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0108 (COD)

JAI 323
COPEN 104
CYBER 66
DROIPEN 53
JAIEX 27
ENFOPOL 171
TELECOM 94
DAPIX 106
EJUSTICE 27
MI 269
IA 101
CODEC 577

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	18. maj 2018
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2018) 225 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2018) 225 final.

Priloga: COM(2018) 225 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 17.4.2018
COM(2018) 225 final

2018/0108 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih
dokazov v kazenskih zadevah**

{SWD(2018) 118 final} - {SWD(2018) 119 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Uporaba družbenih medijev, spletne pošte ter storitev in aplikacij za pošiljanje sporočil pri komunikaciji, delu, druženju in pridobivanju informacij je danes marsikje po svetu postala običajna. Navedene storitve povezujejo na stotine milijonov uporabnikov. Uporabnikom po vsej Uniji in drugod zagotavljajo pomembne gospodarske in družbene koristi. Vendar jih je mogoče zlorabiti tudi kot orodje za storitev ali omogočanje kaznivih dejanj, vključno s hudimi kaznivimi dejanji, kot so teroristični napadi. Ko se to zgodi, so te storitve in aplikacije pogosto edini kraj, kjer lahko preiskovalci najdejo sledi za ugotovitev, kdo je storil kaznivo dejanje, in pridobitev dokazov, ki jih je mogoče uporabiti na sodišču.

Ker je splet brezmejen, se lahko te storitve zagotavljajo od koder koli na svetu in zanje ni nujno potrebna fizična infrastruktura, korporativna prisotnost ali osebje v državah članicah, kjer se storitve ponujajo ali na notranjem trgu kot celoti. Prav tako za shranjevanje podatkov ni potrebna konkretna lokacija, saj ponudniki storitev to pogosto izberejo na podlagi upravičenih razlogov, kot so varnost podatkov, ekonomija obsega in hitrost dostopa. Zato organi držav članic v vse več kazenskih zadevah, ki se nanašajo na vse vrste kaznivih dejanj¹, potrebujejo dostop do podatkov, ki bi lahko bili dokazi in so shranjeni zunaj njihove države in/ali jih shranjujejo ponudniki storitev v drugih državah članicah ali tretjih državah.

Za primere, ko so dokazi ali ponudnik storitev drugje, so bili že pred več desetletji² razviti mehanizmi sodelovanja med državami. Kljub rednim reformam so ti mehanizmi sodelovanja pod vse večjim pritiskom zaradi povečanih potreb po pravočasnem čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov. Zato so se številne države članice in tretje države odločile razširiti svoja nacionalna orodja. Razdrobljenost, ki je posledica te odločitve, ustvarja pravno negotovost in nasprotujoče si obveznosti, postavljajo pa se tudi vprašanja o zaščiti temeljnih pravic in postopkovnih zaščitnih ukrepih oseb, na katere take zahteve vplivajo.

Leta 2016 je Svet pozval h konkretnim ukrepom na podlagi skupnega pristopa EU za večjo učinkovitost medsebojne pravne pomoči, izboljšanje sodelovanja med organi držav članic in ponudniki storitev iz držav nečlanic EU ter predlaganje rešitev za težave pri opredeljevanju in izvrševanju pristojnosti³ v kibernetnem prostoru⁴. Evropski parlament je podobno izpostavil izzive, s katerimi se zaradi trenutnega razdrobljenega pravnega okvira spoprijemajo ponudniki storitev, ki želijo izpolniti zahteve organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, in pozval k vzpostavitvi evropskega pravnega okvira, vključno z zaščitnimi ukrepi glede pravic in svoboščin vseh udeleženi⁵.

Ta predlog se nanaša na posebno težavo, ki je posledica minljivosti elektronskih dokazov in njihove mednarodne razsežnosti. Cilj predloga je mehanizme sodelovanja prilagoditi digitalni dobi, tako da se sodstvu in organom za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih

¹ Glej oddelka 2.1.1 in 2.3 ocene učinka.

² V Uniji so to mehanizmi vzajemnega priznavanja, ki zdaj temeljijo na direktivi o evropskem preiskovalnem nalogu; s tretjimi državami pa so to mehanizmi medsebojne pravne pomoči.

³ V tem dokumentu se izraz „pristojnost za preiskovanje in kazenski pregon“ nanaša na pristojnost zadevnih organov za izvajanje preiskovalnih ukrepov.

⁴ [Sklepi Sveta o izboljšanju kazenskega pravosodja v kibernetnem prostoru, ST9579/16.](#)

⁵ [P8_TA\(2017\)0366.](#)

dejanj zagotovijo orodja za obravnavo današnjih načinov komunikacije storilcev kaznivih dejanj in spoprijemanje s sodobnimi oblikami kriminalitete. Taka orodja pa so odvisna od trdnih zaščitnih mehanizmov za človekove pravice. Cilj tega predloga je izboljšati pravno varnost organov, ponudnikov storitev in prizadetih oseb ter ohraniti visok standard zahtev organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, s čimer se zagotovi zaščita človekovih pravic, preglednosti in odgovornosti. Hkrati se pospeši postopek zavarovanja in pridobivanja elektronskih dokazov, ki jih shranjujejo in/ali imajo ponudniki storitev s poslovno enoto v drugi jurisdikciji. Ta instrument bo obstajal hkrati s sedanjimi instrumenti pravosodnega sodelovanja, ki so še vedno pomembni in jih lahko pristojni organi po potrebi uporabijo. Komisija si vzporedno prizadeva okrepiti sedanje mehanizme pravosodnega sodelovanja z ukrepi, kot so vzpostavitev varne platforme za hitro izmenjavo zahtev med pravosodnimi organi znotraj EU in naložba v višini milijon EUR za usposabljanje izvajalcev iz vseh držav članic EU na področju medsebojne pravne pomoči in sodelovanja, z osredotočanjem na ZDA kot tretjo državo, ki prejme največ zahtev iz EU⁶.

Organi bi se morali glede vročitve in izvrševanja nalogov na podlagi tega instrumenta zanašati na pravne zastopnike, ki jih imenujejo ponudniki storitev. Komisija danes vlaga predlog za zagotovitev, da se taki pravni zastopniki učinkovito imenujejo. S tem se uvaja skupna rešitev na ravni celotne EU za naslavljanje sodnih nalogov na ponudnike storitev prek pravnega zastopnika.

- **Skladnost z obstoječim pravnim okvirom EU s področja zadevne politike in Konvencijo Sveta Evrope o kibernetiski kriminaliteti**

Sedanji pravni okvir EU sestavljajo instrumenti sodelovanja EU v kazenskih zadevah, kot so Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah⁷ (direktiva o EPN), Konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije⁸, Sklep Sveta 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta⁹, Uredba (EU) 2016/794 o Europolu¹⁰, Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ o skupnih preiskovalnih skupinah¹¹, ter dvostranski sporazumi med Unijo in državami

⁶ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/docs/pages/20170522_non-paper_electronic_evidence_en.pdf.

⁷ [Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU](#) z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

⁸ [Akt Sveta z dne 29. maja 2000](#) o ustanovitvi Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije, v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji.

⁹ [Sklep Sveta 2002/187/PNZ](#) z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala. Leta 2013 je Komisija sprejela [predlog uredbe](#) za reformo Eurojusta (Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust), COM(2013) 535 final).

¹⁰ [Uredba \(EU\) 2016/794](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ.

¹¹ [Okvirni Sklep Sveta 2002/465/PNZ](#) z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah.

nečlanicami EU, kot sta sporazum o medsebojni pravni pomoči med EU in ZDA¹² ter sporazum o medsebojni pravni pomoči med EU in Japonsko¹³.

Z uvedbo evropskega naloga za predložitev dokazov in evropskega naloga za zavarovanje dokazov v tem predlogu bo lažje zavarovati in zbirati elektronske dokaze v kazenskih postopkih, ki jih shranjujejo ali imajo ponudniki storitev iz druge jurisdikcije. Direktiva o EPN, ki je v velikem obsegu nadomestila Konvencijo o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah, zajema vse preiskovalne ukrepe¹⁴. To zajema tudi dostop do elektronskih dokazov, vendar direktiva o EPN ne vsebuje nobenih posebnih določb o tej vrsti dokazov¹⁵. Nov instrument ne bo nadomestil EPN pri pridobivanju elektronskih dokazov, temveč je le dodatno orodje za organe. Mogoč je primer, ko bodo javni organi raje izbrali EPN, na primer takrat, ko je treba v državi članici izvršiteljici izvesti več preiskovalnih ukrepov. Oblikovanje novega instrumenta za elektronske dokaze je boljši način od spreminjanja direktive o EPN zaradi posebnih izzivov pri pridobivanju elektronskih dokazov, ki se ne nanašajo na druge preiskovalne ukrepe, ki jih zajema direktiva o EPN.

Nov instrument bo temeljil na načelih vzajemnega priznavanja, da se olajša čezmejno zbiranje elektronskih dokazov. Organu v državi, kjer je naslovnik naloga, ne bo treba neposredno sodelovati pri vročanju in izvršitvi naloga, razen v primeru neupoštevanja naloga, pri čemer se bo v takem primeru zahtevala izvršba in posredoval bo pristojni organ v državi, kjer je zastopnik. Zato instrument zahteva več trdnih zaščitnih ukrepov in določb, kot je potrditve pravosodnega organa v vsakem posameznem primeru. Evropski nalog za predložitev podatkov o transakcijah ali vsebini (v nasprotju s podatki o naročnikih in dostopu) je na primer mogoče izdati le za kazniva dejanja, za katera je v državi izdajateljici najvišja zagrožena zaporna kazen vsaj tri leta, ali za posebna kazniva dejanja, ki jih je mogoče storiti le v kibernetnem prostoru, ki jih ta omogoča ali ki se nanašajo na terorizem, kot je navedeno v tem predlogu.

Osebni podatki, zajeti v tem predlogu, so zavarovani in jih je mogoče obdelovati le v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov (GDPR)¹⁶ in direktivo o varstvu podatkov, ki jih obdelujejo policija in organi kazenskega pravosodja (direktiva o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj)¹⁷. Splošna uredba o varstvu podatkov se bo začela uporabljati 25. maja 2018, direktivo o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj pa morajo države članice v svoj pravni red prenesti do 6. maja 2018.

¹² [Sklep Sveta 2009/820/SZVP](#) z dne 23. oktobra 2009 o sklenitvi Sporazuma o izročitvi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike ter Sporazuma o medsebojni pravni pomoči med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike v imenu Evropske unije.

¹³ [Sklep Sveta 2010/616/EU](#) z dne 7. oktobra 2010 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Japonsko o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah.

¹⁴ Razen skupnih preiskovalnih skupin (glej člen 3 direktive o EPN); pri sprejetju direktive o EPN niso sodelovale vse države članice (Irska, Danska).

¹⁵ Razen navedbe identitete osebe, ki ima naslov IP, v členu 10(2)(e), glede katere ni mogoče uveljavljati načela identitete norme kot razloga za zavrnitev priznanja in izvršitev zahteve.

¹⁶ [Uredba \(EU\) 2016/679](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES.

¹⁷ [Direktiva \(EU\) 2016/680](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ.

Konvencija Sveta Evrope o kibernetiski kriminaliteti (CETS št. 185), ki jo je ratificirala večina držav članic EU, vzpostavlja mednarodne mehanizme sodelovanja zoper kibernetisko kriminaliteto¹⁸. Konvencija se nanaša na kazniva dejanja, storjena prek spleta ali drugih računalniških omrežij. Od pogodbenic prav tako zahteva vzpostavitev pristojnosti in postopkov za pridobitev elektronskih dokazov in zagotavljanje medsebojne pravne pomoči, ki ni omejena le na kibernetisko kriminaliteto. Konvencija od pogodbenic zlasti zahteva vzpostavitev nalogov za predložitev dokazov, da se od ponudnikov storitev, ki so na njihovem ozemlju, pridobijo računalniški podatki, od ponudnikov storitev, ki na njihovem ozemlju ponujajo storitve, pa podatki o naročnikih. Poleg tega Konvencija določa nalog za zavarovanje dokazov, kadar obstajajo utemeljeni razlogi, da so računalniški podatki še posebej občutljivi za izgubo ali spremembo. Nadaljnje težave povzroča vročanje in izvrševanje nacionalnih nalogov za predložitev dokazov zoper ponudnike, ki imajo poslovno enoto zunaj ozemlja pogodbenice Konvencije. V zvezi s tem se trenutno obravnavajo nadaljnji ukrepi za izboljšanje čezmejnega dostopa do elektronskih dokazov¹⁹.

• **Povzetek predlagane uredbe**

Predlagana uredba uvaja zavezujoča evropski nalog za predložitev in evropski nalog za zavarovanje dokazov. Oba naloga mora izdati ali potrditi pravosodni organ države članice. Nalog se lahko izda za zavarovanje ali predložitev podatkov, ki jih shranjuje ponudnik storitev iz druge jurisdikcije in so potrebni kot dokaz v kazenski preiskavi ali kazenskem postopku. Ta naloga se lahko izda le, če je v primerljivih nacionalnih primerih v državi izdajateljici za enako kaznivo dejanje na voljo podoben ukrep. Oba naloga je mogoče vročiti ponudnikom elektronskih komunikacijskih storitev, družbenih omrežij, spletnih tržnic, drugim ponudnikom storitev gostovanja in ponudnikom spletne infrastrukture, kot so registri naslovov IP in domenskih imen, ali njihovim pravnim zastopnikom, kadar ti obstajajo. Evropski nalog za zavarovanje dokazov se podobno kot evropski nalog za predložitev dokazov naslovi na pravnega zastopnika zunaj jurisdikcije države članice izdajateljice, da se zavarujejo podatki s ciljem naknadne zahteve za predložitev takih podatkov, na primer prek kanalov medsebojne pravne pomoči v primeru tretjih držav ali prek EPN med sodelujočimi državami članicami. V nasprotju z ukrepi nadzora ali obveznostmi hrambe podatkov, ki so določeni v zakonodaji in v tej uredbi niso opredeljeni, je evropski nalog za zavarovanje dokazov nalog, ki ga izda ali potrdi pravosodni organ v konkretnem kazenskem postopku po posamični oceni sorazmernosti in nujnosti v vsakem posameznem primeru. Tako kot evropski nalog za predložitev dokazov se tudi ta nanaša na posamezne znane ali neznanе storilce kaznivega dejanja, ki se je že zgodilo. Evropski nalog za zavarovanje dokazov omogoča le zavarovanje podatkov, ki so že shranjeni v času prejema naloga, in ne omogoča dostopa do podatkov kdaj pozneje po prejemu evropskega naloga za zavarovanje dokazov.

Obe vrsti naloga je mogoče uporabiti le v kazenskih postopkih, od začetne predobravnavne faze preiskovanja do zaključka postopka s sodbo ali drugo odločbo. Nalog za predložitev podatkov o naročnikih in dostopu se lahko izda za katero koli kaznivo dejanje, medtem ko se lahko nalog za preložitev podatkov o transakcijah ali vsebini izda le za kazniva dejanja, za

¹⁸ V strategiji Evropske unije za kibernetisko varnost iz leta 2013 je Konvencija o kibernetiski kriminaliteti priznana kot glavni večstranski okvir za boj proti kibernetiski kriminaliteti – Skupno sporočilo Komisije in visokega predstavnika Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o strategiji Evropske unije za kibernetisko varnost: odprt, varen in zanesljiv kibernetiski prostor (JOIN(2013) 1 final).

¹⁹ Odbor za Konvencijo o kibernetiski kriminaliteti je (junija 2017) na svojem 17. plenarnem zasedanju sprejel mandat za pripravo drugega dodatnega protokola h Konvenciji (v nadaljnjem besedilu: drugi dodatni protokol), ki ga bo navedeni odbor pripravil in dokončal do decembra 2019. Cilj je doseči, da lokacija shranjevanja podatkov ne bi bila več odločilni dejavnik.

katera je v državi izdajateljici najvišja zagrožena zaporna kazen vsaj tri leta, ali za posebna kazniva dejanja, ki so navedena v predlogu in pri katerih obstaja posebna povezava z elektronskimi orodji, ter kazniva dejanja, ki jih zajema Direktiva 2017/541/EU o boju proti terorizmu.

Ker je stopnja poseganja uvedenih ukrepov glede na ciljne podatke različna, predlog vsebuje več pogojev in zaščitnih ukrepov. Ti zajemajo obveznost vnaprejšnje potrditve nalogov s strani pravosodnega organa. Predlog se nanaša le na shranjene podatke. Prestrezanje telekomunikacij v realnem času v tem predlogu ni zajeto. Ukrep je omejen na tisto, kar je nujno in sorazmerno glede na namene zadevnega kazenskega postopka. Ponudnikom storitev prav tako omogoča, da zahtevajo pojasnilo od organa izdajatelja, kadar je to potrebno. Če teh težav ni mogoče rešiti in se organ izdajatelj odloči vztrajati pri izvrševanju, lahko ponudniki storitev uporabijo iste razloge za ugovor na izvršitev svojih organov. Poleg tega je za primere, ko je obveznost predložitve podatkov v nasprotju s konkurenčno obveznostjo, ki izhaja iz prava tretje države, predviden poseben postopek.

Zakonodaja EU varuje pravice osumljencev in obtožencev v kazenskih postopkih, pravila o varstvu osebnih podatkov pa že obstajajo. Vendar osebam, katerih podatki se zahtevajo, ti dodatni zaščitni ukrepi v predlogu zagotavljajo procesne pravice v kazenskem postopku ali zunaj njega. To zajema možnost izpodbijanja zakonitosti, nujnosti ali sorazmernosti naloga, brez omejevanja razlogov za izpodbijanje v skladu z nacionalnim pravom. Pravice na podlagi prava države izvršiteljice se v celoti upoštevajo, saj je zagotovljeno, da se imunitete in privilegiji, ki ščitijo zahtevane podatke v državi članici ponudnika storitev, upoštevajo v državi izdajateljici. To zlasti velja, kadar zagotavljajo boljšo zaščito kot po pravu države izdajateljice.

Nalogi na podlagi predlagane uredbe so enako izvršljivi kot primerljivi nacionalni nalogi v jurisdikciji, v kateri ponudnik storitev prejme nalog. Uredba določa, da bi morale države članice imeti učinkovite in sorazmerne sankcije.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga v podporo ukrepanju na tem področju je člen 82(1) Pogodbe o delovanju Evropske Unije. Člen 82(1) določa, da je mogoče ukrepe sprejeti po rednem zakonodajnem postopku za določitev pravil in postopkov za zagotovitev priznavanja vseh oblik sodb in sodnih odločb v celotni Uniji. Ukrepe je mogoče sprejeti tudi za lažje sodelovanje med sodnimi ali drugimi enakovrednimi organi držav članic pri kazenskih postopkih in izvrševanju odločb.

Ta pravna podlaga se nanaša na mehanizme, ki so zajeti v tej uredbi. Člen 82(1) zagotavlja vzajemno priznavanje sodnih odločb, ki jih pravosodni organ v državi izdajateljici naslovi na pravno osebo v drugi državi članici in ji celo naloži obveznosti, brez predhodnega posredovanja pravosodnega organa v navedeni državi članici. Na podlagi evropskega naloga za predložitev ali zavarovanje dokazov lahko v postopku posreduje pravosodni organ države izvršiteljice, kadar je to potrebno za izvršitev odločbe.

• Izbira instrumenta

Člen 82(1) PDEU zakonodajalcu Unije omogoča sprejetje uredb in direktiv.

Ker predlog zadeva čezmejne postopke, pri katerih so potrebna enotna pravila, državam članicam ni treba pustiti manevrskega prostora za prenos takih pravil. Uredba se neposredno uporablja, zagotavlja jasnost in večjo pravno varnost ter preprečuje različne razlage v državah članicah in druge težave s prenosom, ki so nastale pri okvirnih sklepih o vzajemnem priznavanju sodb in sodnih odločb. Poleg tega uredba omogoča enotno nalaganje obveznosti v Uniji. Zato se uredba šteje za najustreznejšo obliko, ki bi se morala uporabiti za ta instrument vzajemnega priznavanja.

- **Subsidiarnost**

Glede na čezmejno razsežnost obravnavanih težav je treba ukrepe, vključene v predlog, sprejeti na ravni Unije, da se dosežejo njihovi cilji. Pri kaznivih dejanjih za katera obstajajo elektronski dokazi, se pogosto zgodi, da sta infrastruktura, na kateri so shranjeni elektronski dokazi, in ponudnik storitev, ki upravlja infrastrukturo, v drugem nacionalnem pravnem okviru, v Uniji ali zunaj nje, kot žrtev in storilec kaznivega dejanja. Zato si lahko pristojna država brez minimalnih skupnih pravil le s težavo in počasi zagotovi učinkovit dostop do elektronskih dokazov čez mejo. Države članice, ki bi ukrepale same, bi se zlasti težko spoprijemale z naslednjima težavama:

- razdrobljenostjo pravnih okvirov v državah članicah, kar so ponudniki storitev, ki želijo izpolniti zahteve na podlagi različnih nacionalnih zakonodaj, navedli kot veliko oviro;
- hitrejšim izvajanjem pravosodnega sodelovanja na podlagi obstoječe zakonodaje Unije, predvsem prek EPN.

Glede na raznolikost pravnih pristopov, število zadevnih področij politike (varnost, temeljne pravice, vključno s procesnimi pravicami in zaščito osebnih podatkov, gospodarska vprašanja) in veliko število zainteresiranih strani je zakonodaja na ravni Unije najustreznejši način za obravnavo navedenih težav.

- **Sorazmernost**

Predlog določa pravila, na podlagi katerih lahko pristojni organ v Uniji ponudniku storitev, ki storitve ponuja v Uniji, vendar nima poslovne enote v isti državi članici, naloži predložitev ali zavarovanje elektronskih dokazov. Ključne značilnosti predloga, kot so področje uporabe *ratione materiae* evropskega naloga za predložitev dokazov, pogoji, ki zagotavljajo pravno kurtoazijo, mehanizem sankcioniranja ter sistem zaščitnih ukrepov in pravnih sredstev, omejujejo predlog na tisto, kar je nujno, da se dosežejo njegovi glavni cilji. Predlog se zlasti omejuje na zahteve po shranjenih podatkih (podatki, pridobljeni s prestrezanjem telekomunikacij v realnem času, niso zajeti) in na naloge, izdane v kazenskih postopkih, za posamezno kaznivo dejanje, ki se preiskuje. Preprečevanje kriminala ali druge vrste postopkov ali kršitev torej niso zajeti (kot so upravni postopki zaradi kršitev pravnih pravil), prav tako se od ponudnikov ne zahteva sistematično zbiranje ali shranjevanje več podatkov, kot jih zbirajo ali shranjujejo iz poslovnih razlogov ali zaradi zagotavljanja skladnosti z drugimi pravnimi zahtevami. Poleg tega velja, da se lahko nalog za predložitev podatkov o naročnikih in dostopu izda za katero koli kaznivo dejanje, nalog za predložitev podatkov o transakcijah ali vsebini pa se lahko izda le za kazniva dejanja, za katera je v državi izdajateljici najvišja zagrožena zaporna kazen vsaj tri leta, ali za posebna kazniva dejanja, ki jih je mogoče storiti le v kibernetnem prostoru ali ki jih ta omogoča, kot so opredeljena v predlogu, ter za kazniva dejanja, povezana s terorizmom. Nazadnje, predlog pojasnjuje postopkovna pravila in zaščitne ukrepe, ki se uporabljajo za čezmejni dostop do elektronskih dokazov, vendar ne harmonizira nacionalnih ukrepov. Omejuje se na tisto, kar je nujno in

sorazmerno za obravnavo potreb organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in pravosodnih organov v digitalni dobi.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

V letu in pol se je Komisija posvetovala z vsemi zadevnimi zainteresiranimi stranmi ter opredelila težave in načine njihovega reševanja. Uporabila je različne vrste anket, od odprtega javnega posvetovanja do ciljno usmerjenih anket pri zadevnih javnih organih. Organizirana so bila skupinska strokovna srečanja in dvostranska srečanja, na katerih se je razpravljalo o morebitnih učinkih zakonodaje EU. Povratne informacije o pobudi so se zbirale tudi na konferencah o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov.

Na splošno so anketiranci menili, da je povečana uporaba informacijskih storitev izziv za organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, saj so zadevni organi pogosto slabo opremljeni za obravnavanje dokazov na spletu. Dolg postopek pridobivanja dokazov je bil opredeljen kot ena od glavnih ovir. Druga ključna vprašanja, ki so jih izpostavili javni organi, zajemajo pomanjkanje zanesljivega sodelovanja s ponudniki storitev, slabo preglednost in pravno negotovost glede pristojnosti za preiskovalne ukrepe. Menili so, da neposredno čezmejno sodelovanje organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter ponudnikov digitalnih storitev pomeni dodano vrednost v kazenski preiskavi. Ponudniki storitev in nekatere organizacije civilne družbe so menili, da je treba zagotoviti pravno varnost pri sodelovanju z javnimi organi in preprečevati kolizije zakonov. Glede vprašanja o tem, kako bi lahko nova zakonodaja EU vplivala na pravice, so zainteresirane strani menile, da bi bilo treba zagotoviti posebne zaščitne ukrepe kot nujen pogoj za vsak čezmejni instrument.

Iz povratnih informacij, zbranih z začetno oceno učinka, izhaja, da zainteresirane strani menijo, da bi obravnava pomanjkljivosti sedanjega sistema medsebojne pravne pomoči izboljšala ta sistem in pravno varnost. Nekatere organizacije civilne družbe so nasprotovale zakonodaji na ravni EU o neposrednem sodelovanju. Menijo, da bi bilo bolje omejiti ukrepanje EU na izboljšanje postopkov medsebojne pravne pomoči. Ta zamisel bo nadalje obravnavana v okviru praktičnih ukrepov, ki jih je Svet podprl junija 2016.

S ciljno usmerjeno anketo pri javnih organih v državah članicah je bilo ugotovljeno tudi, da ne obstaja skupen pristop k pridobivanju čezmejnega dostopa do elektronskih dokazov, saj ima vsaka država članica svojo nacionalno prakso. Ponudniki storitev se tudi različno odzivajo na zahteve tujih organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, njihovi odzivni časi pa se razlikujejo glede na državo članico, ki predloži zahtevo. To ustvarja pravno negotovost za vse udeležene zainteresirane strani.

Iz posvetovanj z zainteresiranimi stranmi na splošno izhaja, da je sedanji pravni okvir razdrobljen in zapleten. To lahko povzroči zamude v fazi izvrševanja ter neučinkovito preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki zajemajo čezmejni dostop do elektronskih dokazov.

- **Ocena učinka**

Odbor za regulativni nadzor je izdal pozitivno mnenje o oceni učinka, ki je podlaga za ta predlog²⁰, in dal več predlogov za izboljšanje²¹. Na podlagi navedenega mnenja je bila ocena učinka spremenjena tako, da so se nadalje obravnavala vprašanja temeljnih pravic, povezana s čezmejno izmenjavo podatkov, zlasti povezave med različnimi ukrepi, ki so del prednostne možnosti. Ocena je bila spremenjena tudi tako, da bolje izraža mnenja zainteresiranih strani in držav članic ter način, kako so bila upoštevana. Nadalje je bil pregledan okvir politike, da so se vključila dodatna sklicevanja na različne vidike, kot so razprave v strokovnih skupinah, s pomočjo katerih je bila pobuda oblikovana. Pojasnjeno je bilo dopolnjevanje med različnimi ukrepi (zlasti direktivo o EPN, pogajanji o dodatnem protokolu h Konvenciji o kibernetiski kriminaliteti ter skupnim pregledom sporazuma med EU in ZDA o medsebojni pravni pomoči) v smislu področja uporabe, časovne razporeditve in globine, pri čemer je bil popravljen osnovni scenarij, tako da bolje izraža razvoj, ki se bo verjetno zgodil neodvisno od sprejetja predlaganih ukrepov. Nazadnje, dodani so bili diagrami poteka, ki bolje opisujejo potek dela pri izmenjavi podatkov.

Poleg osnovnega scenarija (možnost O) so bile obravnavane štiri glavne možnosti politike: več praktičnih ukrepov za izboljšanje postopkov pravosodnega sodelovanja in neposrednega sodelovanja med javnimi organi in ponudniki storitev (možnost A: nezakonodajna); možnost kombiniranja praktičnih ukrepov iz možnosti A z mednarodnimi rešitvami na dvostranski ali večstranski ravni (možnost B: zakonodajna); možnost, pri kateri se ukrepi iz možnosti B kombinirajo z evropskim nalogom za predložitev dokazov in ukrepom za izboljšanje dostopa do podatkovnih zbirk, v katerih je mogoče dobiti informacije o naročnikih na podlagi poizvedovanja, kot je iskanje po imenu domene Domain Name Whois (možnost C: zakonodajna), in možnost kombiniranja vseh ukrepov iz možnosti C z zakonodajo o neposrednem oddaljenem dostopu do shranjenih podatkov (možnost D: zakonodajna)²².

Če ne bo sprejet noben ukrep (možnost O), bo vse večje število zahtev poslabšalo razmere. Vse druge možnosti pripomorejo k doseganju ciljev pobude, vendar v različnem obsegu. Možnost A bi izboljšala učinkovitost sedanjih postopkov, na primer z izboljšanjem kakovosti zahtev, vendar bi bil obseg izboljšanja omejen s strukturnimi pomanjkljivostmi sedanjega sistema.

Z možnostjo B bi bilo izboljšanje večje, saj bi se zagotovile mednarodno sprejete rešitve, vendar bi bil rezultat teh mednarodnih rešitev precej odvisen od tretjih držav. Rešitve so zato negotove in ni verjetno, da bi bile tako učinkovite in bi ponudile toliko zaščitnih ukrepov kot rešitev Unije.

²⁰ Delovni dokument služb Komisije – Ocena učinka, ki je priložena predlogu uredbe o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah in predlogu direktive o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih (SWD(2018) 118).

²¹ Odbor Evropske komisije za regulativni nadzor – Mnenje o oceni učinka – Predlog uredbe o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah in predlog direktive o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih SEC(2018) 199.

²² Za podrobnosti primerjaj delovni dokument služb Komisije – Ocena učinka, ki je priložena predlogu uredbe o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah in predlogu direktive o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih (SWD(2018) 118).

Možnost C bi prav gotovo pomenila večjo dodano vrednost kot prej navedene možnosti, zagotovila pa bi tudi instrument znotraj EU za neposredno sodelovanje s ponudniki storitev, ki bi obravnaval večino opredeljenih težav, kadar obstaja ponudnik storitev, ki ima zadevne podatke.

Možnost D je najbolj celovit sveženj rešitev. Poleg predhodnih ukrepov zajema zakonodajni ukrep za neposredni dostop v primerih, ko sodelovanje ponudnika storitev ni potrebno.

Sedanja zakonodajna pobuda Komisije temelji na ugotovitvah iz ocene učinka. Ta zakonodaja bo dopolnjena s praktičnimi ukrepi, kot so opisani v oceni učinka, in z nadaljnjimi prizadevanji za dodatni protokol h Konvenciji o kibernetiski kriminaliteti. Komisija bo na podlagi svojega zakonodajnega predloga tudi razpravljala z ZDA in drugimi tretjimi državami o možnosti prihodnjih dvostranskih ali večstranskih sporazumov o čezmejnem dostopu do elektronskih dokazov s spremljajočimi zaščitnimi ukrepi. Komisija za zdaj glede ukrepov o neposrednem dostopu in dostopu do podatkovnih zbirk, ki so del možnosti D, ne predlaga nobene zakonodaje, saj bo nadalje obravnavala način, kako najbolje rešiti ti dve vprašanji.

Pričakuje se, da bo pobuda omogočila uspešnejše in učinkovitejše preiskave in pregon, izboljšala preglednost in odgovornost ter zagotovila upoštevanje temeljnih pravic. Prav tako se pričakuje, da bo spodbudila zaupanje v enotni digitalni trg z izboljšanjem varnosti in zmanjšanjem vtisa nekaznovanosti kaznivih dejanj, storjenih na omrežnih napravah ali prek njih.

Pričakuje se, da bo pobuda javnim organom sprva povzročila stroške z uvajanjem, ki pa bodo dolgoročno prihranjeni pri tekočih stroških. Nacionalni organi se bodo morali prilagoditi novim postopkom in se udeležiti usposabljanj. Vendar bodo organi potem lahko izkoriščali prednosti racionalizacije in centralizacije ter jasnega pravnega okvira, ki bo urejal zahteve po dostopu do podatkov, saj se pričakuje, da bodo te izboljšale učinkovitost. Podobno bi morale države, ki prejemajo zahteve, obdelati manj zahtev, saj bi prednostna možnost razbremenila kanale pravosodnega sodelovanja.

Ponudniki storitev bi se morali prilagoditi novemu zakonodajnemu okviru z uvedbo (novih) postopkov in usposabljanjem svojega osebja. Po drugi strani pa bi se lahko s harmoniziranim okvirom zmanjšalo breme za tiste ponudnike, ki se trenutno odzivajo na zahteve po podatkih, ki ne zajemajo vsebin, saj jih morajo oceniti na podlagi različnih zakonodaj vseh držav članic. Pravna varnost in standardizacija postopkov bi morali prav tako pozitivno vplivati na mala in srednja podjetja, saj se bo z njima zmanjšalo upravno breme in spodbudila konkurenčnost. Na splošno se pričakuje tudi, da jim bo pobuda zagotovila prihranke.

• **Temeljne pravice**

Predlog bi lahko vplival na več temeljnih pravic:

- pravice posameznika, do katerega podatkov se dostopa: pravica do varstva osebnih podatkov; pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja; pravica do svobode izražanja; pravica do obrambe; pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča;
- pravice ponudnika storitev: pravica do svobode gospodarske pobude; pravica do učinkovitega pravnega sredstva;
- pravice vseh državljanov: pravica do svobode in varnosti.

Upošteva se zadevni pravni red o varstvu podatkov, zato so v predlagano uredbo vključeni zadostni in pomembni zaščitni ukrepi, da se zagotovi zaščita pravic navedenih oseb.

Glede na to, da je mogoče oba naloga izdati le v kazenskih postopkih, in če obstajajo primerljive nacionalne okoliščine, tako v predobravnavni fazi kot tudi v fazi sojenja, se uporabljajo vsi kazenski postopkovni zaščitni ukrepi. To zlasti zajema pravico do poštenega sojenja iz člena 6 EKČP ter členov 47 in 48 Listine EU o temeljnih pravicah. Prav tako zajema zadevno zakonodajo na ravni EU o procesnih pravicah v kazenskih postopkih: Direktivo 2010/64/EU o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih, Direktivo 2012/13/EU o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku, Direktivo 2013/48/EU o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti, Direktivo (EU) 2016/343 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku, Direktivo (EU) 2016/800 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku, ter Direktivo (EU) 2016/1919 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Natančneje, predhodno posredovanje pravosodnega organa ob izdaji naloga zagotavlja preverjanje zakonitosti ukrepa ter njegove nujnosti in sorazmernosti v posamezni zadevi. To prav tako preprečuje neupravičeno poseganje naloga v temeljne pravice, vključno z učinki pravnih načel, kot je varovanje zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko. Organ izdajatelj mora v posameznem primeru zagotoviti, da je ukrep nujen in sorazmeren, tudi glede na resnost preiskovanega kaznivega dejanja. Predlog vsebuje tudi pragove za podatke o transakcijah in vsebini, s čimer se zagotovi, da se bo evropski nalog za predložitev dokazov uporabljal samo za hujša kazniva dejanja, ki se nanašajo na take podatke.

Prav tako je izrecno obravnavana pravica oseb, katerih podatki se zahtevajo, do učinkovitega pravnega sredstva. Med sojenjem v državi izdajateljici je treba upoštevati tudi imunitete in privilegije nekaterih poklicev, kot so odvetniki, in temeljne interese nacionalne varnosti ali obrambe države naslovnika. Presoja pravosodnega organa je v tem smislu dodatni zaščitni ukrep.

Ker je nalog zavezujoč ukrep, vpliva tudi na pravice ponudnikov storitev, zlasti na pravico do svobode gospodarske pobude. Predlog vsebuje pravico ponudnika storitev do vložitve nekaterih zahtevkov v državi članici izdajateljici, na primer če naloga ni izdal ali potrdil pravosodni organ. Če se nalog pošlje v izvršitev v državo izvršiteljico, se lahko organ izvršitelj po posvetovanju z organom izdajateljem odloči, da ga ne bo priznal ali izvršil, če je ob prejemu očitno, da obstaja kateri koli od omejitvenih razlogov za ugovor. Poleg tega se lahko naslovnik, če se postopek izvršitve začne, odloči ugovarjati nalogu pri organu izvršitelju na podlagi katerega koli od navedenih omejitvenih razlogov. To na primer zajema primere, ko je očitno, da naloga ni izdal ali potrdil pristojni organ, ali ko bi izpolnitev očitno kršila Listino, ali ko bi se nalog očitno zlorabljal. To ne posega v pravico naslovnika do učinkovitega pravnega sredstva zoper odločbo, s katero se izreče sankcija.

Morebitna težava v zvezi z ukrepi EU na tem področju je možnost, da tretje države zaradi tega uvedejo recipročne obveznosti za ponudnike storitev iz EU, ki niso skladne s pogoji EU glede temeljnih pravic, vključno z visoko stopnjo varstva podatkov, ki jo zagotavlja pravni red EU. V predlogu je to vprašanje obravnavano na dva načina: prvič, z zagotavljanjem ukrepa, ki

vsebuje trdne zaščitne ukrepe in se izrecno sklicuje na pogoje in zaščitne ukrepe, ki so že del pravnega reda EU, kar je lahko vzorec za pripravo tuje zakonodaje, in, drugič, z vključitvijo posebne določbe o nasprotujočih si obveznostih, ki ponudnikom storitev omogoča opredelitev in uveljavljanje nasprotujočih si obveznosti, ki jih mora upoštevati, s čimer se sproži sodna presoja. Namen določbe je, da se zagotovi upoštevanje splošnih zakonskih prepovedi, kot je na primer zakon ZDA o zasebnosti v elektronskih komunikacijah (Electronic Communications Privacy Act), ki prepoveduje razkritje v zvezi s podatki o vsebini znotraj njegovega geografskega območja, razen v omejenih primerih, in zakonov, ki na splošno ne prepovedujejo razkritja, lahko pa ga prepovedujejo v posameznih primerih. V primerih, ki se nanašajo na zakon o zasebnosti v elektronskih komunikacijah iz ZDA, dostop do podatkov o vsebini v nekaterih primerih trenutno morda ni mogoč, zato bi morala medsebojna pravna pomoč ostati glavno orodje za dostop do takih podatkov. Vendar bi se lahko s spremembami ob sprejetju zakona ZDA o pojasnitvi zakonite tuje uporabe podatkov (CLOUD Act)²³ zakonska prepoved odpravila, če bi EU sklenila sporazum z ZDA. Dodatni mednarodni sporazumi z drugimi ključnimi partnerji lahko nadalje zmanjšajo število primerov kolizije zakonov.

Glede na zgoraj navedeno so ukrepi v tem predlogu skladni s temeljnimi pravicami.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Zakonodajni predlog uredbe ne vpliva na proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Uredba se neposredno uporablja v Uniji. Izvajalci jo bodo neposredno uporabljali, zato spremembe notranjih pravnih sistemov ne bodo potrebne.

Komisija bo ocenila Uredbo ter predložila poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje v petih letih po njenem začetku veljavnosti. Komisija bo na podlagi ugotovitev iz poročila, zlasti o tem, ali Uredba pušča vrzeli, ki so pomembne v praksi, ter ob upoštevanju tehnološkega napredka ocenila, ali je treba področje uporabe Uredbe razširiti. Komisija bo po potrebi predložila predloge za spremembo te uredbe. Države članice bodo Komisiji poslale potrebne informacije za pripravo poročila. Zbirale bodo potrebne podatke za letno spremljanje izvajanja Uredbe.

Komisija bo po potrebi izdala smernice za ponudnike storitev, da bodo lahko izpolnili obveznosti iz Uredbe.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

	UREDBA	Uvodna izjava
	Člen	

²³ V ZDA je bil 23. marca 2018 sprejet zakon o pojasnitvi zakonite tuje uporabe podatkov (Clarifying Lawful Overseas Use of Data (CLOUD) Act). Zakon je na voljo na [tej](#) povezavi.

I. Predmet urejanja, opredelitev pojmov in področje uporabe	1. Predmet urejanja	1–15
	2. Opredelitev pojmov	16–23
	3. Področje uporabe	24–27
II. Evropski nalog za predložitev dokazov, evropski nalog za zavarovanje dokazov in potrdila, pravni zastopnik	4. Organ izdajatelj	30
	5. Pogoji za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov	28–29, 31–35
	6. Pogoji za izdajo evropskega naloga za zavarovanje dokazov	36
	7. Naslovnik evropskega naloga za predložitev dokazov in evropskega naloga za zavarovanje dokazov	37
	8. Potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov	38–39
	9. Izvršitev potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov	40–41
	10. Izvršitev potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov	42
	11. Zaupnost in podatki o uporabnikih	43
	12. Povrnitev stroškov	Brez
III. Sankcije in izvrševanje	13. Sankcije	Brez
	14. Postopek za izvršitev	44–45, 55
IV. Pravna sredstva	15. in 16. Postopek sodne presoje v primeru nasprotujočih si obveznosti na podlagi prava tretje države	47–53
	17. Učinkovita pravna sredstva	54
	18. Zagotavljanje privilegijev in imunitet na podlagi prava države izvršiteljice	35
V. Končne določbe	19. Spremljanje in poročanje	58
	20. Spremembe potrdil in obrazcev	59–60
	21. Izvajanje pooblastila	60

	22. Uradna obvestila	Brez
	23. Razmerje do evropskega preiskovalnega naloga	61
	24. Ocena	62
	25. Začetek veljavnosti	Brez

Poglavje 1: Predmet urejanja, opredelitev pojmov in področje uporabe

Člen 1: Predmet urejanja

V tem členu sta določena splošno področje uporabe in namen predloga, ki je določiti pravila, na podlagi katerih lahko pristojni pravosodni organ v Evropski uniji ponudniku storitev, ki ponuja storitve v Uniji, naloži predložitev ali zavarovanje elektronskih dokazov na podlagi evropskega naloga za predložitev dokazov ali evropskega naloga za zavarovanje dokazov. Ta dva instrumenta se lahko uporabita le v čezmejnih primerih, tj. v primerih, ko ima ponudnik storitev poslovno enoto ali zastopnika v drugi državi članici.

Ta uredba preiskovalnim organom daje dodatna orodja za pridobivanje elektronskih dokazov brez omejevanja pooblastil, ki so že določena v nacionalnem pravu glede nalaganja obveznosti ponudnikom storitev, ki imajo poslovno enoto ali zastopnika na njihovem ozemlju. Če ima ponudnik storitev poslovno enoto ali zastopnika v isti državi članici, organi navedene države članice torej uporabijo nacionalne ukrepe za nalaganje obveznosti ponudnikom storitev.

Podatki, ki se zahtevajo na podlagi evropskega naloga za predložitev dokazov, bi se morali predložiti neposredno organom, brez sodelovanja organov v državi članici, kjer ima ponudnik storitev poslovno enoto ali zastopnika. Z uvedbo Uredbe lokacija podatkov ni več odločilna navezna okoliščina, saj shranjevanje podatkov običajno ne pomeni nobenega nadzora države, na ozemlju katere so podatki shranjeni. V večini primerov lokacijo shranjevanja določi sam ponudnik na podlagi poslovnih razlogov²⁴.

Poleg tega se Uredba uporablja tudi, če ponudniki storitev nimajo poslovne enote ali zastopnika v Uniji, vendar ponujajo storitve v Uniji. To je izraženo v členu 3(1).

Kadar se predlog nanaša na ponudnika storitev s poslovno enoto ali zastopnikom v državi članici prek imenovanega pravnega zastopnika, samo imenovanje pravnega zastopnika še ne pomeni določitve poslovne enote ponudnika storitev za namene te uredbe.

V členu 1(2) je ponovno določeno, da ta uredba ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel iz člena 6 PEU.

Člen 2: Opredelitev pojmov

V tem členu so navedene opredelitve pojmov, ki se uporabljajo za celoten instrument.

²⁴ Več pojasnil je v oceni učinka.

Naslednje vrste ponudnikov storitev spadajo na področje uporabe Uredbe: ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev, ponudniki storitev informacijske družbe, pri katerih je shranjevanje podatkov odločilni element storitve, ki se zagotavlja uporabniku, vključno z družbenimi omrežji, če se ne štejejo za elektronske komunikacijske storitve, spletne tržnice, ki olajšajo transakcije med svojimi uporabniki (kot so potrošniki in podjetja), in drugi ponudniki storitev gostovanja ter ponudniki storitev spletnih domenskih imen in dodeljevanja števil.

Področje uporabe Uredbe zajema ponudnike elektronskih komunikacijskih storitev, kot so opredeljeni [v direktivi o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah]. Tradicionalne telekomunikacijske storitve, potrošniki in podjetja namesto tradicionalnih komunikacijskih storitev vse bolj uporabljajo nove spletne storitve, ki omogočajo medosebno komunikacijo, kot so govor po IP, takojšnje sporočanje in storitve elektronske pošte. Te storitve ter družbena omrežja, kot sta Twitter in Facebook, ki uporabnikom omogočajo izmenjavo vsebin, bi torej morale biti zajete s tem predlogom.

V številnih primerih se podatki ne shranjujejo več na uporabnikovi napravi, ampak so na voljo na infrastrukturi, ki temelji na oblaku, kar načeloma omogoča dostop od koder koli. Ponudnikom storitev ni treba imeti poslovne enote ali strežnikov v vsaki jurisdikciji, ampak raje uporabljajo centralizirano upravljanje in decentralizirane sisteme za shranjevanje podatkov in zagotavljanje svojih storitev. Njihov namen je optimizacija uravnoteženja bremena in skrajšanje zamud pri odzivanju na zahteve uporabnikov po podatkih. Omrežja za dostavo vsebine (omrežja CDN) se običajno uporabljajo za hitrejšo dostavo vsebine s kopiranjem vsebine na več strežnikov, razporejenih po vsem svetu. To družbam omogoča vročanje vsebine s strežnika, ki je uporabniku najbližje ali ki lahko komunikacijo usmeri prek manj zasedenega omrežja. Da bi se upošteval ta razvoj, opredelitev pojma zajema storitve v oblaku in druge storitve gostovanja, ki zagotavljajo različne računalniške vire, kot so omrežja, strežniki ali druga infrastruktura, shranjevanje, aplikacije in storitve, ki omogočajo shranjevanje podatkov za različne namene. Instrument se uporablja tudi za digitalne tržnice, ki potrošnikom in/ali podjetjem omogočajo sklepanje transakcij na podlagi spletnih pogodb o prodaji ali storitvah. Take transakcije se opravljajo na spletišču spletne tržnice ali na spletišču trgovca, ki uporablja računalniške storitve, ki jih zagotavlja spletna tržnica. Navedena tržnica ima torej elektronske dokaze, ki bi lahko bili potrebni v kazenskih postopkih.

Storitve, pri katerih shranjevanje podatkov ni odločilni element, niso zajete v predlogu. Čeprav večina storitev, ki jih zagotavljajo ponudniki, zajema določeno vrsto shranjevanja podatkov, zlasti kadar se zagotavljajo na daljavo prek spleta, je mogoče razlikovati storitve, pri katerih shranjevanje podatkov ni glavna značilnost in je torej le postranskega pomena, vključno s pravnimi, arhitekturnimi, inženirskimi in računovodskimi storitvami, ki se zagotavljajo na daljavo prek spleta.

Podatki, ki jih imajo ponudniki storitev internetne infrastrukture, kot so regulatorji in registri domenskih imen ter ponudniki zasebnih in posredniških storitev ali regionalni internetni registri za naslove internetnih protokolov, so lahko pomembni v kazenskih postopkih, saj lahko zagotovijo sledi, ki omogočajo identifikacijo posameznika ali subjekta, ki je bil udeležen v kaznivih dejavnostih.

Kategorije podatkov, ki jih lahko na podlagi evropskega naloga za predložitev dokazov pridobijo pristojni organi, vključujejo podatke o naročnikih, dostopu in transakcijah (tri kategorije, ki so skupno imenovane „podatki, ki ne zajemajo vsebine“) ter podatke o shranjeni vsebini. To razlikovanje, razen podatkov o dostopu, obstaja v pravnih redih številnih držav članic in tudi v pravnih okvirih držav nečlanic EU.

Vse kategorije vsebujejo osebne podatke in so zato zajete v zaščitnih ukrepih na podlagi pravnega reda EU o varstvu podatkov. Vpliv na temeljne pravice se po posameznih kategorijah razlikuje, zlasti med podatki o naročnikih na eni strani ter podatki o transakcijah in vsebini na drugi strani. Nujno je, da instrument zajema vse te kategorije: podatki o naročnikih in dostopu so pogosto začetek za pridobivanje sledi v preiskavi o identiteti osumljenca. Podatki o transakcijah in vsebini pa so lahko najpomembnejši kot dokazni material. Zaradi različnih stopenj poseganja v temeljne pravice je upravičeno postaviti različne pogoje glede podatkov o naročnikih na eni strani ter glede podatkov o transakcijah in vsebini na drugi, kot je to zapisano v več določbah Uredbe.

Primerno je izpostaviti podatke o dostopu kot posebno kategorijo podatkov v tej uredbi. Podatki o dostopu, kot so opredeljeni tukaj, se uporabljajo za enake namene kot podatki o naročnikih, tj. za identifikacijo uporabnika, podobna pa je tudi stopnja poseganja v temeljne pravice. Zato bi morali zanje veljati enaki pogoji kot za podatke o naročnikih. S tem predlogom se zato uvaja nova kategorija podatkov, ki jih je treba obravnavati kot podatke o naročnikih, če se uporabljajo za isti namen.

V členu 2 so opredeljene države članice in organi, ki so lahko vključeni v postopek. Organ izdajatelj je opredeljen v členu 4.

Nujni primeri so tisti izjemni primeri, ki redno zahtevajo pravočasen odziv ponudnikov storitev in za katere se uporabljajo posebni pogoji. Zato so v tem členu opredeljeni ločeno.

Člen 3: Področje uporabe

Ta člen opredeljuje področje uporabe predloga. Uredba se uporablja za vse ponudnike storitev, ki ponujajo storitve v Uniji, tudi za ponudnike storitev, ki v Uniji nimajo poslovne enote. Aktivno ponujanje storitev v Uniji z vsemi prednostmi, ki iz tega izhajajo, upravičuje dejstvo, da se Uredba uporablja tudi zanje, saj se s tem vzpostavljajo enaki konkurenčni pogoji med udeleženci na istih trgih. Poleg tega bi izločitev navedenih ponudnikov storitev ustvarila vrzel, ki bi jo lahko izkoristili storilci kaznivih dejanj za izogibanje področju uporabe Uredbe.

Pri ugotavljanju, ali se storitve ponujajo, morajo organi oceniti, ali ponudnik storitev pravnim ali fizičnim osebam v eni ali več državah članicah omogoča uporabo svojih storitev. Vendar zgolj dostopnost storitve (ki bi lahko izhajala tudi iz dostopnosti spletišča ponudnika storitev ali njegovega posrednika ali iz dostopnosti elektronskega naslova in drugih kontaktnih podatkov) ne bi smela biti zadosten razlog za uporabo te uredbe. Zahteva se torej pomembna povezava z navedenimi državami članicami, da se ugotovi zadostno sovpadanje med ponudnikom in ozemljem, na katerem ponuja storitve. Taka pomembna povezava obstaja, kadar ima ponudnik storitev poslovno enoto v eni ali več državah članicah. Če ponudnik storitev v Uniji nima poslovne enote, bi bilo treba merilo pomembne povezave z Unijo oceniti na podlagi obstoja znatnega števila uporabnikov v eni ali več državah članicah ali ciljnega usmerjanja dejavnosti v eno ali več držav članic. Ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic se lahko ugotovi na podlagi vseh upoštevnihih okoliščin, vključno z dejavniki, kot je uporaba jezika ali denarne valute, ki se v državi članici na splošno uporablja. O ciljnem usmerjanju dejavnosti v posamezno državo članico je mogoče sklepati tudi iz razpoložljivosti aplikacije v zadevni nacionalni trgovini z aplikacijami, iz lokalnega oglaševanja ali oglaševanja v jeziku, ki se uporablja v državi članici, iz uporabe kakršnih koli informacij med izvajanjem dejavnosti ponudnika storitev, ki jih zagotovijo osebe v državah članicah, ali iz vzdrževanja odnosov s strankami, na primer z zagotavljanjem storitev za pomoč strankam v

jeziku, ki se na splošno uporablja v državi članici. O pomembni povezavi je mogoče sklepati tudi, kadar ponudnik storitev svoje dejavnosti usmeri v eno ali več držav članic, kot je opredeljeno v členu 17(1)(c) Uredbe (EU) št. 1215/2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.

Evropski nalog za predložitev dokazov in evropski nalog za zavarovanje dokazov sta preiskovalna ukrepa, ki ju je mogoče izdati le v kazenski preiskavi ali kazenskem postopku za konkretno kaznivo dejanje. Povezava s konkretno preiskavo ju ločuje od preventivnih ukrepov ali zakonsko določenih obveznosti v zvezi s hrambo podatkov in zagotavlja uporabo procesnih pravic, ki se uporabljajo v kazenskih postopkih. Pristojnost za začetek preiskave za posamezno kaznivo dejanje je torej temeljni pogoj za uporabo Uredbe.

Dodatni pogoj pa je, da se morajo zahtevani podatki nanašati na storitve, ki jih ponudnik storitev ponuja v Uniji.

Poglavje 2: Evropski nalog za predložitev dokazov, evropski nalog za zavarovanje dokazov in potrdila

Člen 4: Organ izdajatelj

Pri izdaji evropskega naloga za predložitev dokazov ali evropskega naloga za zavarovanje dokazov mora vedno sodelovati pravosodni organ, in sicer kot organ izdajatelj ali kot potrditveni organ. Pri nalogih za predložitev podatkov o transakcijah in vsebini se zahteva sodelovanje sodnika ali sodišča. Kadar gre za podatke o naročnikih ali dostopu lahko to stori tudi tožilec.

Člen 5: Pogoji za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov

Člen 5 določa pogoje za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov. Oceniti jih mora pravosodni organ izdajatelj.

Evropski nalog za predložitev dokazov se lahko izda le, če je to v posameznem primeru nujno in sorazmerno. Poleg tega se lahko izda le, če je v državi izdajateljici v primerljivih nacionalnih primerih na voljo podoben ukrep.

Nalog za predložitev podatkov o naročnikih in dostopu se lahko izda za katero koli kaznivo dejanje. Za podatke o transakcijah in vsebini pa bi morale veljati strožje zahteve, s čimer bi se upoštevala občutljivejša narava takih podatkov in s tem višja stopnja poseganja naloga v primeru takih podatkov v primerjavi s podatki o naročnikih in dostopu. Nalog se lahko torej izda le za kazniva dejanja, za katera je najvišja zagrožena zaporna kazen vsaj tri leta ali več. Določitev praga na podlagi najvišje zagrožene zaporne kazni omogoča sorazmernejši pristop, skupaj z več drugimi predhodnimi in naknadnimi pogoji ter zaščitnimi ukrepi za zagotovitev upoštevanja sorazmernosti in pravic prizadetih oseb.

Hkrati pa prag ne bi smel ogrožati učinkovitosti instrumenta in njegove uporabe s strani izvajalcev. V nacionalnih sistemih držav članic se uporabljajo različne najvišje zagrožene kazni. Nacionalni kazenski zakoniki se razlikujejo in niso usklajeni. To velja za kazniva dejanja in sankcije, ki se uporabljajo zanje. Nacionalni postopkovni zakoniki se razlikujejo tudi glede praga za pridobitev podatkov o transakcijah ali vsebini: nekatere države članice ne določajo nobenega posebnega praga, druge pa imajo določen seznam kaznivih dejanj. Triletni prag omejuje področje uporabe instrumenta na hujša kazniva dejanja, ne da bi se izvajalcem čezmerno omejevala možnost njegove uporabe. Ta prag s področja uporabe izključuje vrsto

različnih kaznivih dejanj, odvisno od kazenskega zakonika države članice (v nekaterih državah članicah na primer sodelovanje pri dejavnostih hudodelske združbe in ugrabitev, pa tudi kazniva dejanja, kot so lažja tatvina, goljufija in napad, pri katerih bi se lahko uporaba čezmejnega naloga za predložitev občutljivejših podatkov štela za nesorazmerno). Hkrati pa triletni prag zajema kazniva dejanja, pri katerih se zahteva učinkovitejši pristop, ko je članstvo v hudodelski združbi, financiranje teroristične skupine, podpora ali oglaševanje hudodelske združbe, usposabljanje za izvajanje terorističnih kaznivih dejanj, nekatera kazniva dejanja, storjena z namenom terorizma, in priprava kaznivega dejanja, ki bo storjeno z namenom terorizma, ali priprava na jemanje talcev, ki bi bila v nekaterih državah članicah izključena, če bi se uporabil višji prag. Navedeni prag je bil izbran zato, da se zagotovi uravnoteženost v vseh državah članicah med učinkovitostjo kazenske preiskave ter zaščito pravic in sorazmernosti. Prednost praga je tudi, da ga je mogoče v praksi preprosto uporabiti.

Poleg tega je mogoče nalog za predložitev podatkov o transakcijah ali vsebini izdati tudi za posamezna usklajena kazniva dejanja iz določbe, za katera so dokazi običajno večinoma na voljo le v elektronski obliki. To upravičuje uporabo Uredbe tudi v primerih, ko je najvišja zagrožena zaporna kazen nižja od tiste, določene v zgoraj navedenem pragu; v nasprotnem primeru navedenih kaznivih dejanj ne bi bilo mogoče ustrezno preiskovati, posledica pa bi bila nekaznovanost. Kazniva dejanja so posamezne določbe naslednjih aktov: (i) Okvirni sklep Sveta 2001/413/PNZ o boju proti goljufiji in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi, (ii) Direktiva 2011/92/EU o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ ter (iii) Direktiva 2013/40/EU o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ. Naloga je mogoče izdati tudi za kazniva dejanja, navedena v Direktivi 2017/541/EU o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ. Nekatera od teh kaznivih dejanj imajo najvišje zagrožene kazni vsaj eno leto, druga dve leti, pri nobenem pa najvišja zagrožena kazen ni nižja od enega leta.

V členu so navedene tudi obvezne informacije, ki morajo biti del evropskega naloga za predložitev dokazov, da lahko ponudnik storitev opredeli in predloži zahtevane podatke. Evropski nalog za predložitev dokazov mora vsebovati tudi obrazložitev z razlogi za nujnost in sorazmernost tega ukrepa.

Evropski nalog za predložitev dokazov se izvede z izdajo potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov (PENPD, glej člen 8), ki se prevede in pošlje ponudniku storitev. Potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov vsebuje enake obvezne informacije kot nalog, razen razlogov za nujnost in sorazmernost ukrepa ali nadaljnjih informacij o zadevi.

V primerih, ko so zahtevani podatki shranjeni ali se obdelujejo kot del infrastrukture, ki jo družbi zagotavlja ponudnik storitev, predvsem v primeru gostovanja ali storitev programske opreme, bi družba morala biti primarni naslovnik zahteve preiskovalnih organov. Če družba ni ponudnik storitev v okviru področja uporabe te uredbe, se lahko v tem primeru zahteva uporaba EPN ali medsebojne pravne pomoči. Ponudnik storitev je lahko naslovnik evropskega naloga za predložitev dokazov le, če ne bi bilo primerno nasloviti zahteve na družbo, zlasti kadar bi to pomenilo ogrožanje preiskave, na primer kadar je sama družba predmet preiskave.

Pred izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov mora organ izdajatelj upoštevati tudi morebitne imunitete in privilegije na podlagi prava države članice ponudnika storitev, ali kakršen koli vpliv na temeljne interese navedene države članice, kot sta nacionalna varnost in

obramba. Cilj te določbe je zagotoviti, da se v državi izdajateljici upoštevajo imunitete in privilegiji, ki varujejo zahtevane podatke v državi članici ponudnika storitev, zlasti kadar zagotavljajo višjo stopnjo zaščite kot po pravu države izdajateljice.

Člen 6: Pogoji za izdajo evropskega naloga za zavarovanje dokazov

Za evropski nalog za zavarovanje dokazov veljajo podobni pogoji kot za evropski nalog za predložitev dokazov. Izdati ga je mogoče za katero koli kaznivo dejanje v skladu z drugimi pogoji iz člena 6. Cilj naloga je preprečiti odstranitev, izbris ali spremembo zadevnih podatkov v primerih, kadar predložitev takih podatkov morda zahteva več časa, ker bodo na primer uporabljeni kanali pravosodnega sodelovanja. Glede na to, da je mogoče EPN na splošno izdati za katero koli kaznivo dejanje brez omejitve s kakršnim koli pragom, tudi evropski nalog za zavarovanje dokazov ni omejen. V nasprotnem primeru instrument ne bi bil učinkovit. Evropski nalog za zavarovanje dokazov lahko izda ali potrdi tudi tožilec, kar preiskovalnim organom omogoča hitro ukrepanje, saj bo sledila zadevna zahteva za predložitev podatkov, pri kateri bodo znova proučeni vsi pogoji.

Člen 7: Naslovnik evropskega naloga za predložitev dokazov ali evropskega naloga za zavarovanje dokazov

Evropski nalog za predložitev dokazov in evropski nalog za zavarovanje dokazov se naslovita na pravnega zastopnika, ki ga ponudnik storitev imenuje za zbiranje dokazov v kazenskem postopku v skladu z direktivo o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih. Pošljeta se v obliki potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov (PENPD) ali potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov (PENZD), kot je navedeno v členu 8. Navedeni pravni zastopnik je odgovoren za njun prejem ter pravočasno in popolno izpolnitev. Ponudniki storitev se tako lahko sami odločijo, kako se bodo organizirali glede predložitve podatkov, ki jih zahtevajo organi države članice.

Če pravni zastopnik ni bil imenovan, je mogoče nalog nasloviti na vsako poslovno enoto ponudnika storitev v Uniji. Ta rezervna možnost je namenjena zagotavljanju učinkovitosti sistema v primeru, ko ponudnik storitev (še) ni imenoval posebnega zastopnika, na primer kadar ne obstaja obveznost imenovanja pravnega zastopnika v skladu z Direktivo, saj ima ponudnik storitev poslovno enoto le v eni državi članici, kjer tudi opravlja dejavnost, ali v primeru, ko obveznost imenovanja pravnega zastopnika še ne velja, tj. pred rokom prenosa Direktive v nacionalno pravo.

Če pravni zastopnik ne sodeluje, obstajata dve vrsti primerov, ko lahko organ izdajatelj nalog naslovi na katero koli poslovno enoto ponudnika storitev v Uniji: v nujnih primerih, kot so opredeljeni v členu 9(2), v primerih, ko pravni zastopnik ne izpolnjuje svojih obveznosti iz členov 9 in 10, ter v primeru, ko organ izdajatelj meni, da obstaja jasno tveganje za izgubo podatkov.

Člen 8: Potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov

Namen potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov je prenesti nalog naslovniku iz člena 7. Predlogi obeh potrdil sta v prilogah I in II k tej uredbi; prevesti ju je treba v enega od uradnih jezikov države članice, v kateri je naslovnik. Ponudnik storitev lahko izjavi, da naloge sprejema tudi v drugih uradnih jezikih Unije. Cilj potrdil je v standardizirani obliki zagotoviti vse potrebne informacije, ki jih

je treba poslati naslovniku, zmanjšati možnost napak, omogočiti preprosto prepoznavanje podatkov in uporabiti čim manj prostega besedila, s čimer se znižajo stroški prevodov. Celotna obrazložitev z razlogi za nujnost in sorazmernost ali z nadaljnjimi podrobnejšimi podatki o zadevi se ne vključi v potrdilo v izognitev ogrožanju preiskave. Potrebna je torej le kot del samega naloga, kar osumljencu pozneje omogoči izpodbijanje naloga v kazenskem postopku.

Nekateri ponudniki storitev so že vzpostavili platforme za predložitev zahtev organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj. Uredba ne bo preprečevala uporabe takih platform, saj omogočajo veliko prednosti, vključno z možnostjo preproste avtentikacije in varnega prenosa podatkov. Vendar morajo navedene platforme omogočati predložitev potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov v obliki, kot je predvidena v prilogah I in II, brez zahteve po dodatnih podatkih o nalogu.

Platforme, ki jih vzpostavijo organi držav članic ali Unije, lahko prav tako zagotovijo varen način prenosa in omogočijo avtentikacijo nalogov ter zbiranje statističnih podatkov. Proučiti bi bilo treba morebitno razširitev platform eCodex in SIRIUS, da se vanje vključi varna povezava s ponudniki storitev za prenos potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov ter, kadar je ustrezno, odgovorov ponudnikov storitev.

Člen 9: Izvršitev potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov

V členu 9 je določena obveznost naslovnika odgovoriti na potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov in naveden obvezen rok. Običajen rok je deset dni, organi pa lahko postavijo krajši rok, če je to upravičeno. Poleg tega je v nujnih primerih, ki so opredeljeni kot razmere, v katerih sta neposredno ogrožena življenje ali telesna celovitost osebe ali ključna infrastruktura, rok šest ur.

Določba zagotavlja tudi možnost dialoga med naslovnikom in organom izdajateljem. Če je potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov nepopolno, očitno napačno ali ne vsebuje dovolj informacij, da bi ga lahko ponudnik storitev izvršil, naslovnik pošlje organu izdajatelju obrazec iz Priloge III in prosi za pojasnilo. Prav tako ga obvesti v primerih, ko ne more predložiti podatkov zaradi višje sile ali ker je to dejansko nemogoče. Tak primer je na primer, če oseba, katere podatki se zahtevajo, ni stranka navedenega ponudnika storitev ali če (npr. v okviru drugih obveznosti glede zasebnosti) je ponudnik storitev podatke zakonito izbrisal, še preden je sam ali njegov pravni zastopnik prejel nalog. Organ izdajatelj se mora zavedati teh okoliščin, da se lahko hitro odzove in morda zbere elektronske dokaze od drugega ponudnika storitev ter ne začne postopka izvršbe, če to ne bi imelo smisla.

Če naslovnik informacij sploh ne predloži ali če jih ne predloži dovolj ali pravočasno ter se pri tem ne opira na zgoraj navedene razloge, mora organu izdajatelju poslati obrazec iz Priloge III in ga obvestiti o razlogih. Naslovniki torej lahko organu izdajatelju postavijo kakršno koli vprašanje v zvezi z izvršitvijo potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov. Organu izdajatelju to omogoča popravek ali ponoven premislek o potrdilu o evropskem nalogu za predložitev dokazov, še preden nastopi faza izvršitve.

Kadar se podatki ne predložijo nemudoma, zlasti kadar naslovnik in organ izdajatelj začneta dialog, kar pomeni, da roki iz člena 9(1) ne bodo upoštevani, mora ponudnik storitev ob prejemu potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov podatke zavarovati, če jih je

mogoče opredeliti, da se ne izgubijo. Podatki se zavarujejo za naknadno pojasnjeno potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali za naknadno medsebojno pravno pomoč ali za zahtevo na podlagi EPN, ki se pošlje namesto izvirnega potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov.

Člen 10: Izvršitev potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov

Izvršitev potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov zahteva zavarovanje podatkov, ki so na voljo ob prejemu naloga. Ponudniki storitev podatke zavarujejo za toliko časa, kolikor je potrebno, da jih lahko na zahtevo predložijo, če organ izdajatelj v 60 dneh po izdaji naloga potrdi izdajo naknadne zahteve za predložitev. To zahteva izvedbo vsaj nekaterih uradnih dejanj, na primer pošiljanje zahteve za medsebojno pravno pomoč v prevod.

Hkrati pa je treba zahteve za zavarovanje izdati ali ohranjati le toliko časa, dokler je to potrebno, da se omogoči naknadna zahteva za predložitev teh podatkov. Organ, ki je izdal evropski nalog za zavarovanje dokazov, naslovnika takoj, ko je sprejeta odločitev, obvesti, da odstopa od izdaje ali da umika nalog za predložitev dokazov ali zahtevo za pravosodno sodelovanje, da se tako izogne nepotrebnemu ali predolgemu zavarovanju podatkov.

Ta določba tudi zagotavlja možnost dialoga med naslovnikom in organom izdajateljem, podobno kot določbe člena 9. Če je potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov nepopolno, očitno napačno ali ne vsebuje dovolj informacij, da bi ga lahko ponudnik storitev izvršil, naslovnik pošlje organu izdajatelju obrazec iz Priloge III in prosi za pojasnilo. Prav tako ga obvesti v primerih, ko ne more zagotoviti podatkov zaradi okoliščin, ki se štejejo za višjo silo, ali ker je to dejansko nemogoče ali zaradi drugih razlogov.

Člen 11: Zaupnost in podatki o uporabnikih

Varovati je treba zaupnost preiskave, ki poteka, vključno z dejstvi, da je bil izdan nalog za pridobitev zadevnih podatkov. Povod za ta člen je bil člen 19 direktive o EPN. Ta vsebuje obveznost naslovnika in ponudnika storitev, če se razlikujeta, po varovanju zaupnosti potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov, zlasti s prepovedjo obveščanja osebe, katere podatki se zahtevajo, kadar tako zahteva organ izdajatelj, da se zaščiti preiskava kaznivih dejanj, v skladu s členom 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

Po drugi strani pa je pomembno, tudi zaradi uporabe pravnih sredstev, da je oseba, katere podatki se zahtevajo, o tem obveščena. Kadar tega ne stori ponudnik storitev na zahtevo organa izdajatelja, slednji zadevno osebo obvesti v skladu s členom 13 direktive o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj, ko preiskava ni več ogrožena, in navede informacije o razpoložljivih pravnih sredstvih. Take informacije se ne zagotovijo v primeru evropskega naloga za zavarovanje dokazov, ampak le v primeru evropskega naloga za predložitev dokazov, saj je poseganje v pravice v prvem primeru manjše.

Člen 12: Povrnitev stroškov

Ponudniki storitev lahko tudi zahtevajo povrnitev svojih stroškov od države izdajateljice v skladu z njenim nacionalnim pravom, če ta tako določa za nacionalne naloge v podobnih nacionalnih primerih. S tem se zagotavlja enaka obravnava ponudnikov storitev, na katere ista država članica naslovi nacionalni nalog in potrdilo o nalogu za predložitev dokazov, če se navedena država članica odloči povrniti stroške nekaterim ponudnikom storitev. Po drugi

strani pa predlagana uredba ne usklajuje povrnitve stroškov, saj so države članice glede tega sprejele različne odločitve.

Ponudnik storitev lahko zahteva povrnitev stroškov neposredno ali prek svojega pravnega zastopnika. Stroški se lahko povrnejo samo enkrat.

Poglavje 3: Sankcije in izvrševanje

Člen 13: Sankcije

Države članice zagotovijo, da so na voljo učinkovite, sorazmerne in odvračilne globe za primere, ko ponudniki storitev ne izpolnjujejo svojih obveznosti iz členov 9, 10 ali 11. S tem pa se ne posega v nacionalno pravo glede izrekanja kazenskih sankcij v takih primerih.

Člen 14: Postopek za izvršitev

Člen 14 določa postopek za izvršitev naloga v primeru nesodelovanja naslovnika s pomočjo države članice, v kateri je naslovnik poslanega potrdila. Odvisno od naslovnika bo to država članica ponudnika storitev ali pravnega zastopnika. Organ izdajatelj pošlje celoten nalog, vključno z obrazložitvijo nujnosti in sorazmernosti, ter potrdilo pristojnemu organu v državi izvršiteljici, ki ga izvrši v skladu s svojim nacionalnim pravom, pri čemer uporabi sankcije iz člena 13, če je to potrebno. Če se nalog pošlje v izvršitev v državo izvršiteljico, se lahko organ izvršitelj po posvetovanju z organom izdajateljem odloči, da ga ne bo priznal ali izvršil, če ob prejemu meni, da obstaja kateri od omejitvenih razlogov za ugovor. Poleg tega se lahko naslovnik, če se postopek izvršitve začne, odloči ugovarjati nalogu pri organu izvršitelju. Naslovnik lahko to stori na podlagi katerega koli takega razloga, razen imunitet in privilegijev, vključno s primeri, ko je očitno, da naloga ni izdal ali potrdil pristojni organ ali da bi izpolnitev očitno kršila Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ali ko se očitno zlorablja. Na primer nalog z zahtevo za predložitev podatkov o vsebini, ki se nanašajo na nedoločeno skupino oseb na geografskem območju, ali oseb, ki nimajo povezave s konkretnim kazenskim postopkom, bi očitno kršil pogoje za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov iz te uredbe, kar bi očitno izhajalo že iz vsebine samega potrdila. Na druge razloge se lahko sklicuje le oseba, katere podatki se zahtevajo, in sicer v okviru pravnih sredstev, ki so ji na voljo v državi izdajateljici (glej člen 17 v nadaljevanju). Poleg tega imajo ponudniki storitev pravno sredstvo zoper odločbo organa izvršitelja, ki jim izreče kazen.

Postopek izvrševanja vsebuje več rokov, ki jih morata upoštevati organ izvršitelj in organ izdajatelj, da se preprečijo nadaljnje zamude v navedenem postopku.

Poglavje 4: Pravna sredstva

Člena 15 in 16: Postopek sodne presoje v primeru nasprotujočih si obveznosti na podlagi prava tretje države

V členih 15 in 16 je določen postopek sodne presoje v primerih, ko imajo ponudniki storitev s sedežem v tretji državi nasprotujoče si obveznosti. Te določbe so zelo pomembne tudi za zagotovitev varstva individualnih pravic in mednarodne pravne kurtoazije. S postavljanjem visokih standardov je njihov cilj spodbujanje tretjih držav k zagotavljanju podobne ravni zaščite. V nasprotnem primeru, ko želijo organi tretjih držav pridobiti podatke o državljanih EU od ponudnika storitev iz EU, lahko pravo Unije ali držav članic, ki ščiti temeljne pravice, kot so pravni red o varstvu podatkov, podobno prepreči razkritje. Evropska unija pričakuje, da bodo tretje države upoštevale take prepovedi, tako kot so upoštevane v tem predlogu.

Postopek iz člena 15 lahko začne naslovnik, če bi izpolnitev evropskega naloga za predložitev dokazov povzročila kršitev prava tretje države, ki prepoveduje razkritje podatkov bodisi zaradi zaščite temeljnih pravic zadevnih posameznikov bodisi zaradi zaščite temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo. Naslovnik mora organu izdajatelju poslati ugovor z obrazložitvijo razlogov, na podlagi katerih sklepa, da obstajajo nasprotujoče si obveznosti. Takšen obrazložen ugovor ne more temeljiti le na dejstvu, da v pravu tretje države ne obstajajo podobne določbe, ali le na dejstvu, da so podatki shranjeni v tretji državi. Obrazložen ugovor se vloži na podlagi postopka iz člena 9(5) za obveščanje o nameri neizpolnitve, in sicer z uporabo obrazca iz Priloge III.

Organ izdajatelj na podlagi navedenega obrazloženega ugovora ponovno prouči svoj nalog. Če se organ izdajatelj odloči umakniti nalog, se postopek konča. Če organ izdajatelj vztraja pri izpolnitvi naloga, se zadeva prenese na pristojno sodišče v njegovi državi članici. Sodišče nato na podlagi obrazloženega ugovora in ob upoštevanju vseh pomembnih dejstev o zadevi oceni, ali se pravo tretje države uporablja v zadevnem primeru, in če se uporablja, ali v zadevnem primeru obstajajo nasprotujoče si obveznosti. Sodišče pri izvajanju te ocene upošteva, ali je namen prava tretje države očitno zaščititi druge interese in ne temeljnih pravic posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo, ali pa je njegov namen zaščititi nezakonite dejavnosti pred zahtevami organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj v okviru kazenskih preiskav.

Če sodišče ugotovi, da dejansko obstajajo nasprotujoče si obveznosti, ki izhajajo iz prava za zaščito temeljnih pravic posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo, mora sodišče od zadevne tretje države zahtevati mnenje prek nacionalnih osrednjih organov tretje države. Če tretja država, s katero se sodišče posvetuje, potrdi, da obstajajo nasprotujoče si obveznosti, in ugovarja izvršitvi naloga, mora sodišče nalog umakniti.

Če si obveznosti nasprotujejo na podlagi druge zakonodaje tretje države, katere namen ni varstvo temeljnih pravic posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo, sodišče sprejme odločitev s tehtanjem interesov v korist in zoper potrditev naloga.

Pogoji iz člena 9, zlasti obveznost zavarovanja iz člena 9(6), se uporabljajo tudi v primerih nasprotujočih si obveznosti, ki izhajajo iz prava tretje države. Če sodišče odloči, da je treba nalog potrditi, to sporoči organu izdajatelju in ponudniku storitev, da se nadaljuje izvršitev naloga. Če se nalog umakne, se lahko izda ločen evropski nalog za zavarovanje dokazov, s čimer se zagotovi razpoložljivost podatkov, če jih je mogoče pridobiti na podlagi zahteve za medsebojno pravno pomoč.

Ker evropski nalog za zavarovanje dokazov sam po sebi ne pomeni razkritja podatkov in zato ne povzroča podobnih pomislekov, je postopek sodne presoje omejen na evropski nalog za predložitev dokazov.

Člen 17: Učinkovita pravna sredstva

Ta določba zagotavlja učinkovita pravna sredstva osebam, ki jih zadeva evropski nalog za predložitev dokazov. Navedena pravna sredstva se uporabljajo v državi izdajateljici v skladu z nacionalnim pravom. V primeru osumljencev in obtožencev se pravna sredstva običajno uporabljajo v kazenskem postopku. Zoper evropski nalog za zavarovanje dokazov niso predvidena posebna pravna sredstva, saj sam po sebi ne omogoča razkritja podatkov, razen kadar mu sledi evropski nalog za predložitev dokazov ali drug instrument, katerega posledica je razkritje, za kar pa so na voljo posebna pravna sredstva.

Tudi osebe, katerih podatki se zahtevajo in ki niso osumljenci ali obtoženci v kazenskem postopku, imajo pravico do pravnega sredstva v državi izdajateljici. Vse navedene pravice pa ne posegajo v nobeno pravno sredstvo, ki je na voljo na podlagi direktive o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj ali Splošne uredbe o varstvu podatkov.

Uredba ne omejuje morebitnih razlogov vseh navedenih oseb za izpodbijanje zakonitosti naloga, kot to velja pri ponudnikih storitev. Navedeni razlogi zajemajo nujnost in sorazmernost naloga.

Uporaba pravnih sredstev v državi izdajateljici prizadetih oseb ne obremenjuje nesorazmerno. Tako kot v primeru nalogov, ki se izvršujejo na podlagi drugih oblik pravosodnega sodelovanja, so sodišča v državi izdajateljici najprimernejša za zagotavljanje sodne presoje zakonitosti evropskih nalogov za predložitev dokazov, ki jih izdajo njihovi organi, in za oceno skladnosti s svojim nacionalnim pravom. Poleg tega lahko naslovnik v fazi izvrševanja ločeno ugovarja izvršitvi potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov v svoji državi članici gostiteljici na podlagi seznama razlogov iz Uredbe (glej člen 14 zgoraj).

Člen 18: Zagotavljanje privilegijev in imunitet na podlagi prava države prejemnice

Cilj te določbe je enak kot v členu 5(7), tj. da se v državi izdajateljici zagotovi upoštevanje imunitet in privilegijev, ki ščitijo zahtevane podatke v državi članici ponudnika storitev, zlasti kadar obstajajo razlike med navedenima državama članicama in kadar obstajajo temeljni interesi navedene države članice, kot sta nacionalna varnost in obramba. Člen 18 določa, da jih mora sodišče v državi izdajateljici upoštevati tako, kot da bi bili določeni v nacionalnem pravu. Določba sodiščem dopušča nekaj prožnosti pri tem, kako ocenjevati upoštevnost in dopustnost dokazov, saj so med državami članicami razlike.

Poglavje 5: Končne določbe

Člen 19: Spremljanje in poročanje

Ta člen od držav članic zahteva poročanje o posebnih informacijah, ki se nanašajo na uporabo Uredbe, kar je Komisiji v pomoč pri opravljanju nalog iz člena 24. Komisija določi podroben program za spremljanje dosežkov, rezultatov in učinkov te uredbe.

Člen 20: Spremembe potrdil in obrazcev

S potrdili in obrazci iz prilog I, II in III k temu predlogu bo lažje izvršiti potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov. Zato je pomembno, da se lahko morebitne potrebe po izboljšanju vsebine potrdila in obrazca v prihodnje čim prej obravnavajo. Spreminjanje prilog po rednem zakonodajnem postopku te zahteve ne izpolnjuje, poleg tega pa priloge pomenijo ne bistveno vsebino zakonodajnega akta, saj so glavne sestavine opredeljene v členu 8. Zato je v členu 20 določen hitrejši in bolj prilagodljiv postopek za spremembe prek delegiranih aktov.

Člen 21: Izvajanje pooblastila

Ta člen določa pogoje, pod katerimi lahko Komisija sprejme delegirane akte, s katerimi določi potrebne spremembe potrdila in obrazcev, ki so priloženi predlogu. Poleg tega določa standardni postopek za sprejetje takih delegiranih aktov.

Člen 22: Uradna obvestila

Države članice morajo Komisiji sporočiti, kdo so pristojni organi izdajatelji in organi izvršitelji ter katera sodišča so pristojna za obravnavo obrazloženih ugovorov ponudnikov storitev v primeru kolizije zakonov.

Člen 23: Razmerje do evropskega preiskovalnega naloga

Ta določba pojasnjuje, da Uredba organom držav članic ne preprečuje izdaje evropskega preiskovalnega naloga v skladu z Direktivo 2014/41/EU za pridobitev elektronskih dokazov.

Člen 24: Ocena

Ta določba Komisijo zavezuje k izvedbi ocene te uredbe v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje in v skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016²⁵. Komisija bo pet let po začetku veljavnosti predlagane uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu poročala o ugotovitvah ocene, tudi glede potrebe po razširitvi področja uporabe Uredbe na storitve, ki še niso zajete, vendar bi lahko v preiskavah postale pomembnejše.

Člen 25: Začetek veljavnosti

Predlagana uredba bo začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu*. Uredba se bo nato začela uporabljati šest mesecev po datumu začetka veljavnosti.

²⁵ Medinstitucionalni sporazum med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 (UL L 123, 12.5.2016, str. 1–14).

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 82(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁶,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija si je zadala cilj ohraniti in razviti območje svobode, varnosti in pravice. Za postopno vzpostavitev takega območja mora Unija sprejeti ukrepe, povezane s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, na podlagi načela vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb, kar se od zasedanja Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 običajno predstavlja kot temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Uniji.
- (2) Ukrepi za pridobitev in zavarovanje elektronskih dokazov so vse pomembnejši pri zagotavljanju kazenskih preiskav in pregona po vsej Uniji. Učinkoviti mehanizmi pridobivanja elektronskih dokazov so ključnega pomena za spoprijemanje s kaznivimi dejanji, pri čemer je treba v celoti zagotoviti upoštevanje temeljnih pravic in načel iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kot so določene v Pogodbah, zlasti načel nujnosti in sorazmernosti, ustreznega pravnega postopka, varstva podatkov, zaupnosti korespondence in zasebnosti.
- (3) Ministri za pravosodje in notranje zadeve držav članic ter predstavniki institucij Unije so v skupni izjavi z dne 22. marca 2016 o terorističnih napadih v Bruslju poudarili, da je treba prednostno poiskati načine za hitrejše in učinkovitejše zavarovanje in pridobivanje elektronskih dokazov ter opredeliti konkretne ukrepe za obravnavo tega vprašanja.
- (4) V sklepih Sveta z dne 9. junija 2016 je bil poudarjen vse večji pomen elektronskih dokazov v kazenskih postopkih ter zaščite kibernetkega prostora pred zlorabami in kaznivimi dejavnostmi v korist gospodarstev in družb, s tem pa tudi, da morajo imeti organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter pravosodni organi učinkovita orodja za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, povezanih s kibernetnim prostorom.

²⁶

UL C , , str. .

- (5) Komisija je v skupnem sporočilu o odpornosti, odvrčanju in obrambi z dne 13. septembra 2017²⁷ poudarila, da sta učinkovito preiskovanje in pregon kriminalitete, ki jo omogoča kibernetški prostor, ključnega pomena za odvrčanje kibernetških napadov in da je treba današnji postopkovni okvir bolje prilagoditi internetni dobi. Trenutni postopki včasih ne dohajajo hitrosti kibernetških napadov, zaradi česar je hitro čezmejno sodelovanje še toliko bolj potrebno.
- (6) Evropski parlament je te pomisleke potrdil v svoji Resoluciji z dne 3. oktobra 2017 o boju proti kibernetški kriminaliteti²⁸, v kateri je poudaril izzive, ki jih lahko ponudnikom storitev, ki želijo izpolniti zahteve organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, povzroča sedanji razdrobljeni pravni okvir, ter Komisijo pozval k predložitvi pravnega okvira Unije o elektronskih dokazih, ki bo vseboval zadostne zaščitne ukrepe za pravice in svoboščine vseh udeleženi.
- (7) Omrežne storitve se lahko zagotavljajo od koder koli in ne zahtevajo fizične infrastrukture, prostorov ali osebja v zadevni državi. Posledično so pomembni dokazi pogosto shranjeni zunaj države, v kateri poteka preiskava, ali pa jih shranjuje ponudnik storitev, ki v navedeni državi nima poslovne enote. Pogosto med zadevo, ki se preiskuje v zadevni državi, in državo, v kateri so podatki shranjeni ali v kateri ima ponudnik storitev glavno poslovno enoto, ni nobene druge povezave.
- (8) Ker taka povezava torej ne obstaja, se zahteve za pravosodno sodelovanje pogosto naslavlajo na države, ki gostijo večje število ponudnikov storitev, vendar z zadevo, ki se obravnava, imajo nobene druge povezave. Poleg tega se je število zahtev pomnožilo zaradi vse pogostejše uporabe omrežnih storitev, ki niso odvisne od meja. Pridobivanje elektronskih dokazov prek kanalov pravosodnega sodelovanja zato pogosto traja zelo dolgo – dlje, kot so morda na voljo sledi, ki bi jih bilo mogoče pridobiti. Nadalje, za sodelovanje s ponudniki storitev ni jasnega okvira za sodelovanje, nekateri ponudniki iz tretjih držav pa sprejemajo neposredne zahteve za podatke, ki ne zajemajo vsebine, kot to omogoča njihovo nacionalno pravo, ki se uporablja. Posledično se vse države članice zanašajo na kanale sodelovanja s ponudniki storitev, če so na voljo, pri čemer pa uporabljajo različna orodja, pogoje in postopke. Poleg tega so glede podatkov o vsebini nekatere države članice sprejele enostranske ukrepe, druge pa se še naprej zanašajo na pravosodno sodelovanje.
- (9) Razdrobljen pravni okvir je izziv za ponudnike storitev, ki želijo izpolniti zahteve organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj. Zato je treba sprejeti evropski pravni okvir za elektronske dokaze, s katerim se ponudnikom storitev, ki so zajeti v področje uporabe tega instrumenta, naloži obveznost predložitve odgovora neposredno organom, brez sodelovanja pravosodnega organa v državi članici ponudnika storitev.
- (10) Nalogi na podlagi te uredbe bi morali biti naslovljeni na pravne zastopnike ponudnikov storitev, ki so v ta namen imenovani. Če ponudnik storitev s poslovno enoto v Uniji ni imenoval pravnega zastopnika, se lahko nalog naslovi na katero koli poslovno enoto navedenega ponudnika storitev v Uniji. Ta rezervna možnost je namenjena zagotavljanju učinkovitosti sistema v primeru, ko ponudnik storitev (še) ni imenoval posebnega zastopnika.

²⁷ JOIN(2017) 450 final.

²⁸ 2017/2068(INI).

- (11) Mehanizem evropskega naloga za predložitev in evropskega naloga za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah lahko deluje le na podlagi visoke stopnje medsebojnega zaupanja med državami članicami, kar je bistveni pogoj za ustrezno delovanje tega instrumenta.
- (12) Ta uredba upošteva temeljne pravice in načela, priznana zlasti na podlagi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Ta zajemajo pravico do svobode in varnosti, spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, varstvo osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti ter pravico osebe, da ji v kazenskem postopku ni dvakrat sojeno za isto kaznivo dejanje oziroma da zanj v takem postopku ni dvakrat kaznovana. Če ima država članica izdajateljica informacije, da v drugi državi članici morda poteka vzporeden kazenski postopek, se posvetuje z organi navedene države članice v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2009/948/PNZ²⁹.
- (13) Za zagotovitev polnega spoštovanja temeljnih pravic se ta uredba izrecno sklicuje na potrebne standarde glede pridobivanja kakršnih koli osebnih podatkov, obdelave takih podatkov, sodne presoje uporabe preiskovalnih ukrepov iz tega instrumenta in razpoložljivih pravnih sredstev.
- (14) Ta uredba bi se morala uporabljati brez poseganja v procesne pravice v kazenskih postopkih, določene v direktivah Evropskega parlamenta in Sveta 2010/64/EU³⁰, 2012/13/EU³¹, 2013/48/EU³², 2016/343³³, 2016/800³⁴ in 2016/1919³⁵.
- (15) V tem instrumentu so določena pravila, na podlagi katerih lahko pristojni pravosodni organ v Evropski uniji ponudniku storitev, ki ponuja storitve v Uniji, naloži predložitev ali zavarovanje elektronskih dokazov na podlagi evropskega naloga za predložitev dokazov ali evropskega naloga za zavarovanje dokazov. Ta uredba se lahko uporabi v vseh primerih, ko ima ponudnik storitev poslovno enoto ali zastopnika v drugi državi članici. V nacionalnih primerih, v katerih instrumentov iz te uredbe ni mogoče uporabiti, Uredba ne bi smela omejevati pooblastil pristojnih nacionalnih organov, ki so že določena v nacionalnem pravu glede nalaganja obveznosti ponudnikom storitev, ki imajo poslovno enoto ali zastopnika na njihovem ozemlju.

²⁹ [Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ](#) z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15.12.2009, str. 42).

³⁰ [Direktiva 2010/64/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

³¹ [Direktiva 2012/13/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

³² [Direktiva 2013/48/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

³³ [Direktiva \(EU\) 2016/343](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

³⁴ [Direktiva \(EU\) 2016/800](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

³⁵ [Direktiva \(EU\) 2016/1919](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

- (16) Ponudniki storitev, ki so najpomembnejši v kazenskih postopkih, so ponudniki elektronskih komunikacijskih storitev in posebni ponudniki storitev informacijske družbe, ki omogočajo interakcijo med uporabniki. Zato bi morala ta uredba zajemati obe skupini. Elektronske komunikacijske storitve so opredeljene v predlogu direktive o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah. Te storitve zajemajo medosebno komunikacijo, kot je govor po IP, takojšnje sporočanje in storitve elektronske pošte. Kategorije storitev informacijske družbe, ki so tukaj zajete, so tiste, pri katerih je shranjevanje podatkov odločilni element storitve, ki se zagotavlja uporabniku, in se zlasti nanašajo na družbena omrežja, če se ne štejejo za elektronske komunikacijske storitve, spletne tržnice, ki olajšajo transakcije med svojimi uporabniki (kot so potrošniki ali podjetja), in druge storitve gostovanja, vključno s tistimi, pri katerih se storitev zagotavlja prek računalništva v oblaku. Storitve informacijske družbe, pri katerih shranjevanje podatkov ni odločilni element storitve, ki se zagotavlja uporabniku, ampak je samo postranskega pomena, kot so pravne, arhitekturne, inženirske in računovodske storitve, ki se na daljavo zagotavljajo prek spleta, bi morale biti izključene s področja uporabe te uredbe, tudi kadar morda spadajo v opredelitev storitev informacijske družbe na podlagi Direktive (EU) 2015/1535.
- (17) V številnih primerih se podatki ne shranjujejo ali obdelujejo več na uporabnikovi napravi, ampak so na voljo v infrastrukturi, ki temelji na oblaku, kar omogoča dostop od koder koli. Za ponujanje navedenih storitev ponudnikom storitev ni treba imeti poslovne enote ali strežnikov v posamezni jurisdikciji. Zato uporaba te uredbe ne bi smela biti odvisna od dejanske lokacije poslovne enote ponudnika ali prostorov, v katerih poteka obdelava ali shranjevanje podatkov.
- (18) Ponudniki storitev internetne infrastrukture, povezanih z dodeljevanjem imen in števil, kot so regulatorji in registri domenskih imen ter ponudniki zasebnih in posredniških storitev ali regionalni internetni registri za naslove internetnih protokolov (IP), so zlasti pomembni pri identifikaciji akterjev, ki se skrivajo za zlonamernimi ali ogroženimi spletišči. Ti imajo podatke, ki so zlasti pomembni v kazenskih postopkih, saj omogočajo identifikacijo posameznika ali subjekta za spletiščem, ki se uporablja za izvajanje kaznive dejavnosti, ali žrtve kaznive dejavnosti v primeru kompromitiranega spletišča, ki so ga ugrabili storilci kaznivih dejanj.
- (19) Ta uredba ureja samo zbiranje shranjenih podatkov, torej podatkov, ki jih ponudnik storitev že ima, ko prejme potrdilo o evropskem nalogu za predložitev ali zavarovanje dokazov. V njej ni določena splošna obveznost hrambe podatkov, prav tako pa ne omogoča prestrezanja podatkov ali pridobivanja podatkov, ki ob prejemu potrdila o nalogu za predložitev ali zavarovanje dokazov še niso shranjeni. Podatki bi se morali predložiti ne glede na to, ali so šifrirani ali ne.
- (20) Kategorije podatkov, ki jih zajema ta uredba, vključujejo podatke o naročnikih, dostopu in transakcijah (tri kategorije, ki so skupno imenovane „podatki, ki ne zajemajo vsebine“) ter podatke o vsebini. To razlikovanje, razen podatkov o dostopu, obstaja v pravnih redih številnih držav članic in tudi v trenutnem pravnem okviru ZDA, ki ponudnikom storitev omogoča prostovoljno izmenjavo podatkov, ki ne zajemajo vsebine, s tujimi organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj.
- (21) Primerno je izpostaviti podatke o dostopu kot posebno kategorijo podatkov v tej uredbi. Podatki o dostopu se uporabljajo za enake namene kot podatki o naročnikih, tj. za identifikacijo zadevnega uporabnika, stopnja poseganja v temeljne pravice pa je podobna tisti pri podatkih o naročnikih. Podatki o dostopu se običajno evidentirajo kot

del zapisa o dogodku (z drugimi besedami dnevnik strežnika), v katerem se navede začetek in konec seje dostopa uporabnika do storitve. Običajno gre za posamezni naslov IP (statičen ali dinamičen) ali drug identifikator, ki enolično opredeljuje omrežni vmesnik, ki se je uporabil med sejo dostopa. Če uporabnik ni znan, jih je treba pogosto pridobiti, preden je mogoče od ponudnika storitev zahtevati podatke o naročniku, ki se nanašajo na navedeni identifikator.

- (22) Podatki o transakcijah se običajno zahtevajo za pridobitev informacij o stikih in lokaciji uporabnika ter se lahko uporabijo za oblikovanje profila zadevnega posameznika. Podatki o dostopu se sami po sebi torej ne morejo uporabiti za podoben namen, saj na primer ne razkrivajo nobenih informacij o sogovornikih, povezanih z uporabnikom. S tem predlogom se zato uvaja nova kategorija podatkov, ki jih je treba obravnavati kot podatke o naročnikih, če se pridobivajo za podoben namen.
- (23) Vse kategorije podatkov vsebujejo osebne podatke, zato zanje veljajo zaščitni ukrepi na podlagi pravnega reda Unije o varstvu podatkov, vendar se stopnja vpliva na temeljne pravice razlikuje, zlasti med podatki o naročnikih in dostopu na eni strani ter podatki o transakcijah in vsebini na drugi strani. Podatki o naročnikih in dostopu so uporabni za pridobivanje prvih sledi v preiskavi o identiteti osumljenca, podatki o transakcijah in vsebini pa so najpomembnejši kot dokazni material. Zato je bistvenega pomena, da instrument zajema vse navedene kategorije podatkov. Zaradi različne stopnje poseganja v temeljne pravice se za pridobitev podatkov o naročnikih in dostopu postavljajo drugačni pogoji kot za pridobitev podatkov o transakcijah in vsebini.
- (24) Evropski nalog za predložitev dokazov in evropski nalog za zavarovanje dokazov sta preiskovalna ukrepa, ki bi ju bilo treba izdati le v okviru posameznega kazenskega postopka zoper posamezne znane ali še neznanе storilce konkretnega kaznivega dejanja, ki se je že zgodilo, na podlagi posamične ocene sorazmernosti in nujnosti v vsakem posameznem primeru.
- (25) Ta uredba ne posega v preiskovalna pooblastila organov v civilnih ali upravnih postopkih, niti kadar se lahko v takih postopkih izreče sankcija.
- (26) Ta uredba bi se morala uporabljati za ponudnike storitev, ki storitve ponujajo v Uniji, nalogi na podlagi te uredbe pa se lahko izdajajo le za podatke, ki se nanašajo na storitve, ki se ponujajo v Uniji. Storitve, ki se ponujajo izključno zunaj Unije, niso zajete v področje uporabe te uredbe, tudi če ima ponudnik storitev poslovno enoto v Uniji.
- (27) Za določitev, ali ponudnik storitev ponuja storitve v Uniji, je treba oceniti, ali ponudnik storitev pravnim ali fizičnim osebam v eni ali več državah članicah omogoča uporabo svojih storitev. Vendar zgolj dostopnost spletnega vmesnika, na primer dostopnost spletišča ponudnika storitev ali njegovega posrednika oziroma dostopnost elektronskega naslova in drugih kontaktnih podatkov v eni ali več državah članicah, gledano ločeno, ne bi smel biti zadosten razlog za uporabo te uredbe.
- (28) Upoštevati bi bilo treba tudi pomembno povezavo z Unijo, da se opredeli področje uporabe te uredbe. Domnevati bi bilo treba, da taka pomembna povezava z Unijo obstaja, kadar ima ponudnik storitev poslovno enoto v Uniji. Če ponudnik storitev nima take poslovne enote, bi bilo treba merilo pomembne povezave oceniti na podlagi obstoja znatnega števila uporabnikov v eni ali več državah članicah ali ciljnega usmerjanja dejavnosti v eno ali več držav članic. Ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic se lahko ugotovi na podlagi vseh upoštevnihih okoliščin, vključno z

dejavniki, kot je uporaba jezika ali denarne valute, ki se v navedeni državi članici na splošno uporablja, ali možnost naročila blaga ali storitev. O ciljnem usmerjanju dejavnosti v posamezno državo članico je mogoče sklepati tudi iz razpoložljivosti aplikacije v zadevni nacionalni trgovini z aplikacijami, iz lokalnega oglaševanja ali oglaševanja v jeziku, ki se uporablja v navedeni državi članici, ali iz vzdrževanja odnosov s strankami, na primer z zagotavljanjem storitev za pomoč strankam v jeziku, ki se na splošno uporablja v navedeni državi članici. O pomembni povezavi je mogoče sklepati tudi, kadar ponudnik storitev svoje dejavnosti usmeri v eno ali več držav članic, kot je opredeljeno v členu 17(1)(c) Uredbe (EU) št. 1215/2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah³⁶. Po drugi strani pa zagotavljanja storitve zgolj zaradi upoštevanja prepovedi diskriminacije iz Uredbe (EU) 2018/302³⁷ ni mogoče samo iz tega razloga šteti za usmerjanje ali ciljno usmerjanje dejavnosti na posamezno območje v Uniji.

- (29) Evropski nalog za predložitev dokazov bi se moral izdati le, če je to nujno in sorazmerno. Pri oceni bi bilo treba upoštevati, ali je nalog omejen na tisto, kar je nujno za doseg zakonitega cilja pridobitve ustreznih in potrebnih podatkov, ki se bodo uporabili kot dokazi le v posamezni zadevi.
- (30) Pri izdaji evropskega naloga za predložitev ali zavarovanje dokazov bi moral vedno sodelovati pravosodni organ, bodisi v postopku izdaje naloga bodisi v postopku njegovega potrjevanja. Zaradi občutljivejše narave podatkov o transakcijah in podatkov o vsebini se pri izdaji ali potrjevanju evropskega naloga za predložitev teh kategorij podatkov zahteva presoja sodnika. Ker so podatki o naročnikih in dostopu manj občutljivi, lahko evropski nalog za predložitev dokazov za razkritje navedenih podatkov izda ali potrdi tudi pristojni tožilec.
- (31) Iz istega razloga je treba pri področju uporabe *ratione materiae* te uredbe razlikovati naslednje: nalogi za predložitev podatkov o naročnikih in dostopu se lahko izdajo za katero koli kaznivo dejanje, medtem ko bi morale za dostop do podatkov o transakcijah in vsebini veljati strožje zahteve, saj so ti podatki občutljivejši. Določitev praga omogoča sorazmernejši pristop, skupaj z več drugimi predhodnimi in naknadnimi pogoji ter zaščitnimi ukrepi, opredeljenimi v tej uredbi, za zagotovitev upoštevanja sorazmernosti in pravic prizadetih oseb. Hkrati pa prag ne bi smel omejevati učinkovitosti instrumenta in njegove uporabe s strani izvajalcev. S tem ko je izdaja naloga dovoljena le za preiskave kaznivih dejanj, za katera je najvišja zagrožena zaporna kazen vsaj tri leta, se področje uporabe instrumenta omejuje na hujša kazniva dejanja, ne da bi se izvajalcem čezmerno omejevala možnost njegove uporabe. S tem je s področja uporabe Uredbe izključeno pomembno število kaznivih dejanj, ki jih države članice štejejo za lažja, saj zanje določajo nižjo najvišjo zagroženo kazen. Prednost praga je tudi, da ga je mogoče v praksi preprosto uporabiti.
- (32) Obstajajo posebna kazniva dejanja, pri katerih so dokazi običajno na voljo izključno v elektronski obliki, ki pa je po naravi zelo minljiva. Tako je v primeru kaznivih dejanj, povezanih s kibernetiskim prostorom, tudi tistih, ki se sama po sebi ne štejejo za huda,

³⁶ [Uredba \(EU\) št. 1215/2012](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

³⁷ [Uredba \(EU\) 2018/302](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2018 o naslovitvi neupravičenega geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi uredb (ES) št. 2006/2004 in (EU) 2017/2394 ter Direktive 2009/22/ES (UL L 601, 2.3.2018, str. 1).

vendar lahko povzročijo znatno ali veliko škodo, kar zlasti zajema primere z malim posamičnim učinkom, ki pa imajo množičen vpliv in povzročijo splošno škodo. V večini primerov, ko je bilo kaznivo dejanje storjeno s pomočjo informacijskega sistema, bi uporaba istega praga kot za druge vrste kaznivih dejanj večinoma pomenila, da bi storilci teh kaznivih dejanj ostali nekaznovani. To upravičuje uporabo Uredbe tudi pri tistih kaznivih dejanjih, za katera je najvišja zagrožena zaporna kazen manj kot tri leta. Poleg tega se za kazniva dejanja, ki so povezana s terorizmom in opisana v Direktivi 2017/541/EU, ne zahteva prag najvišje zagrožene kazni vsaj tri leta.

- (33) Poleg tega je treba zagotoviti, da se lahko evropski nalog za predložitev dokazov izda le, če v primerljivih nacionalnih primerih v državi izdajateljici za enako kaznivo dejanje na voljo podoben nalog.
- (34) V primerih, ko se zahtevani podatki shranjujejo ali obdelujejo kot del infrastrukture, ki jo ponudnik storitev zagotavlja družbi ali drugemu subjektu, ki ni fizična oseba, običajno v primeru storitev gostovanja, bi se moral evropski nalog za predložitev dokazov uporabiti le, kadar drugi preiskovalni ukrepi, naslovljeni na družbo ali subjekt, niso primerni, zlasti če bi to lahko ogrozilo preiskavo. To je pomembno zlasti pri večjih subjektih, kot so korporacije ali vladni subjekti, ki uporabljajo storitve ponudnikov storitev za zagotavljanje svoje korporativne infrastrukture IT ali korporativnih storitev IT ali obojega. Prvi naslovnik evropskega naloga za predložitev dokazov bi v takih primerih morala biti družba ali drug subjekt. Navedena družba ali subjekt pa morda ne bo ponudnik storitev, ki bi spadal na področje uporabe te uredbe. Vendar bi morali imeti pristojni organi v primerih, ko naslavljanje naloga na navedeni subjekt ne bi bilo primerno, ker na primer obstaja sum, da je subjekt vpleten v zadevo, ali ker obstajajo indici o sodelovanju s ciljnim subjektom preiskave, možnost od ponudnika storitev, ki zagotavlja zadevno infrastrukturo, zahtevati predložitev zahtevanih podatkov. Ta določba ne vpliva na pravico, da se ponudniku storitev naloži zavarovanje podatkov.
- (35) Imunitete in privilegiji, ki se lahko nanašajo na kategorije oseb (kot so diplomati) ali na posebej zaščitena razmerja (kot je varovanje zaupnosti sporazumevanja med odvetnikom in stranko), so navedeni v drugih instrumentih vzajemnega priznavanja, kot je evropski preiskovalni nalog. Področje njihove uporabe in njihov vpliv se razlikuje glede na nacionalno pravo, ki se uporablja in bi ga bilo treba upoštevati ob izdaji naloga, saj lahko organ izdajatelj nalog izda le, če bi bil v primerljivih nacionalnih primerih na voljo podoben nalog. Poleg tega osnovnega načela velja, da bi bilo treba v državi izdajateljici čim bolj upoštevati imunitete in privilegije, ki varujejo podatke o dostopu, transakcijah ali vsebini, v državi članici ponudnika storitev, enako kot če bi bili zagotovljeni na podlagi nacionalnega prava države izdajateljice. To je pomembno zlasti, kadar pravo države članice, v kateri je naslovljeni ponudnik storitev ali njegov pravni zastopnik, zagotavlja boljšo zaščito kot pravo države izdajateljice. Določba zagotavlja tudi upoštevanje primerov, ko bi lahko razkritje podatkov vplivalo na temeljne interese navedene države članice, kot sta nacionalna varnost in obramba. Kot dodatni zaščitni ukrep bi bilo treba te vidike upoštevati ne samo pri izdaji naloga, ampak tudi pozneje pri oceni upoštevnosti in dopustnosti zadevnih podatkov v ustrezni fazi kazenskega postopka, če pa poteka postopek izvrševanja, bi ga moral upoštevati tudi organ izvršitelj.
- (36) Evropski nalog za zavarovanje dokazov se lahko izda za katero koli kaznivo dejanje. Cilj naloga je preprečiti odstranitev, izbris ali spremembo zadevnih podatkov v

primerih, kadar predložitev takih podatkov morda zahteva več časa, ker bodo na primer uporabljeni kanali pravosodnega sodelovanja.

- (37) Evropski nalog za predložitev in evropski nalog za zavarovanje dokazov bi bilo treba nasloviti na pravnega zastopnika, ki ga imenuje ponudnik storitev. Če pravni zastopnik ne obstaja, je mogoče nalog nasloviti na poslovno enoto ponudnika storitev v Uniji. To bo morda takrat, kadar ponudnik storitev ni pravno zavezan, da imenuje pravnega zastopnika. Če pravni zastopnik naloga ne izpolni, je mogoče v nujnih primerih evropski nalog za predložitev ali zavarovanje dokazov nasloviti tudi na ponudnika storitev poleg ali namesto izvrševanja izvirnega naloga v skladu s členom 14. Če pravni zastopnik naloga ne izpolni in primer ni nujen, vendar obstaja jasno tveganje izgube podatkov, je mogoče evropski nalog za predložitev ali zavarovanje dokazov nasloviti tudi na katero koli poslovno enoto ponudnika storitev v Uniji. Ker je možnih več navedenih scenarijev, se v določbah uporablja splošni izraz „naslovnik“. Kadar obveznost, kot je varovanje zaupnosti, ne velja samo za naslovnika, ampak tudi za ponudnika storitev, če ta ni naslovnik, je to navedeno v zadevni določbi.
- (38) Evropski nalog za predložitev ali zavarovanje dokazov bi bilo treba ponudniku storitev poslati na podlagi potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov, ki ju je treba prevesti. Potrdili bi morali vsebovati enake obvezne informacije kot nalog, razen razlogov za nujnost in sorazmernost ukrepa ali nadaljnjih informacij o zadevi v izognitev ogrožanju preiskave. Ker pa so del samega naloga, osumljencu omogočajo, da jih pozneje izpodbija v kazenskem postopku. Potrdilo je treba po potrebi prevesti v uradni jezik države članice naslovnika (ali v enega od uradnih jezikov take države članice) ali v drug uradni jezik, za katerega je ponudnik storitev izjavil, da ga sprejema.
- (39) Pristojni organ izdajatelj bi moral potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov poslati neposredno naslovniku na kateri koli način, ki omogoča pisni zapis, pod pogoji, ki ponudniku storitev omogočajo preverjanje pristnosti, kot so priporočena pošta, varno elektronsko sporočilo in platforme ali drugi varni kanali, vključno s tistimi, ki jih da na voljo ponudnik storitev, v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov.
- (40) Zahtevani podatki bi se morali poslati organu najpozneje v desetih dneh po prejemu potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov. V nujnih primerih in kadar organ izdajatelj navede druge razloge za neupoštevanje desetdnevnega roka, bi moral ponudnik storitev upoštevati krajše roke. Poleg neposredne nevarnosti izbrisa zahtevanih podatkov lahko taki razlogi zajemajo okoliščine, ki so povezane s preiskavo, ki poteka, kadar so na primer zahtevani podatki povezani z drugimi nujnimi preiskovalnimi ukrepi, ki jih ni mogoče opraviti brez manjkajočih podatkov ali ki so drugače odvisni od njih.
- (41) Kadar je potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov morda nepopolno ali vsebuje očitne napake ali ne vsebuje dovolj informacij za izpolnitev naloga, je treba opredeliti postopek komunikacije med ponudnikom storitev in pravosodnim organom izdajateljem, da lahko ponudnik storitev obravnava formalne težave. Če pa ponudnik storitev iz katerega koli drugega razloga informacij ne predloži v celoti ali pravočasno, ker na primer meni, da obstaja nasprotje z obveznostjo na podlagi prava tretje države, ali ker meni, da evropski nalog za predložitev dokazov ni bil izdan v skladu s pogoji iz te uredbe, bi moral organu izdajatelju predložiti ustrezne utemeljitve. Ta postopek komunikacije bi torej moral na splošno organu izdajatelju že v zgodnji fazi omogočati popravek ali ponoven razmislek o potrdilu o evropskem nalogu za predložitev

dokazov. Ponudnik storitev bi moral zavarovati zahtevane podatke, če jih lahko opredeli, da se zagotovi njihova dostopnost.

- (42) Ponudnik storitev bi moral ob prejemu potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov zavarovati zahtevane podatke za največ 60 dni, razen če organ izdajatelj ponudnika storitev obvesti, da je začel postopek za izdajo nadaljnje zahteve za predložitev dokazov, pri čemer se mora zavarovanje dokazov v takem primeru nadaljevati. Obdobje 60 dni je določeno zato, da bi omogočilo vložitev uradne zahteve. Za to je treba izvesti vsaj nekatera uradna dejanja, na primer pošiljanje zahteve za medsebojno pravno pomoč v prevod. Po prejemu navedenih informacij bi bilo treba podatke zavarovati, dokler je to potrebno in dokler niso predloženi v okviru naknadne zahteve za predložitev.
- (43) Ponudniki storitev in njihovi pravni zastopniki bi morali zagotoviti zaupnost in ob zahtevi organa izdajatelja ne bi smeli obvestiti osebe, kateri podatki se zahtevajo, da se zaščiti preiskava kaznivih dejanj, in sicer v skladu s členom 23 Uredbe (EU) 2016/679³⁸. Vendar je obveščanje uporabnika ključni element zagotavljanja sodne presoje in sodnega varstva, zato bi ga moral zagotoviti organ, če je od ponudnika storitev zahteval, naj uporabnika ne obvesti, kadar ni tveganja, da bi bila preiskava, ki poteka, ogrožena, in sicer v skladu z nacionalnim ukrepom, s katerim se izvaja člen 13 Direktive (EU) 2016/680³⁹.
- (44) Če naslovnik naloga ne upošteva, lahko organ izdajatelj celoten nalog, vključno z obrazložitvijo nujnosti in sorazmernosti, ter priloženo potrdilo o nalogu pošlje pristojnemu organu v državi članici, kjer naslovnik potrdila prebiva ali kjer ima poslovno enoto oziroma je ustanovljen. Navedena država članica bi ga morala izvršiti v skladu s svojim nacionalnim pravom. Države članice bi morale v primeru kršitev obveznosti iz te uredbe zagotoviti izvajanje učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih denarnih sankcij.
- (45) Postopek izvrševanja je postopek, v katerem lahko naslovnik ugovarja izvrševanju na podlagi nekaterih omejenih razlogov. Organ izvršitelj lahko zavrne priznanje in izvršitev naloga na podlagi istih razlogov, ali če se na podlagi njegovega nacionalnega prava uporabljajo imunitete in privilegiji, ali če bi razkritje lahko vplivalo na temeljne interese njegove države, kot sta nacionalna varnost in obramba. Preden se organ izvršitelj odloči zavrniti priznanje ali izvršitev naloga na podlagi navedenih razlogov, bi se moral posvetovati z organom izdajateljem. V primeru neizpolnjevanja lahko organi naložijo sankcije. Te sankcije bi morale biti sorazmerne tudi glede na posebne okoliščine, kot je ponavljajoče se ali sistemsko neizpolnjevanje.
- (46) Ponudniki storitev ne glede na svoje obveznosti glede varstva podatkov v državah članicah ne bi smeli biti odgovorni zaradi poseganja v pravice svojih uporabnikov ali tretjih oseb, ki so izključno posledica dobrovernega izpolnjevanja potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov.

³⁸ [Uredba \(EU\) 2016/679](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

³⁹ [Direktiva \(EU\) 2016/680](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

- (47) Poleg posameznikov, katerih podatki se zahtevajo, lahko preiskovalni ukrep vpliva na ponudnike storitev in tretje države. Ta instrument zagotavlja poseben mehanizem sodne presoje, kadar bi izpolnitev evropskega naloga za predložitev dokazov ponudnikom storitev preprečila izpolnjevanje pravnih obveznosti, ki izhajajo iz prava tretje države, da se zagotovi pravna kurtoazija glede upoštevanja suverenih interesov tretjih držav, da se zaščiti zadevni posameznik in da se obravnavajo nasprotujoče si obveznosti ponudnikov storitev.
- (48) Zato bi moral naslovnik, kadar meni, da bi izpolnitev evropskega naloga za predložitev dokazov v posameznem primeru povzročila kršitev pravne obveznosti, ki izhaja iz prava tretje države, organu izdajatelju poslati obrazložen ugovor na predvidenih obrazcih. Organ izdajatelj bi moral nato proučiti evropski nalog za predložitev dokazov na podlagi obrazloženega ugovora in pri tem upoštevati enaka merila, ki bi jih morale upoštevati pristojno sodišče. Če organ vztraja pri nalogu, bi se moral postopek predati pristojnemu sodišču, ki ga priglasi zadevna država članica in ki nato prouči nalog.
- (49) Pristojno sodišče bi si moralo pri ugotavljanju nasprotujočih si obveznosti v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve po potrebi pomagati z ustreznim strokovnim znanjem zunanjih sodelavcev, kadar se na primer pri pregledu postavljajo vprašanja o razlagi prava zadevne tretje države. To lahko zajema posvetovanje z osrednjimi organi navedene države.
- (50) Strokovno znanje o razlagi bi se lahko zagotovilo tudi s strokovnim mnenjem, kadar je to na voljo. Informacije in sodna praksa o razlagi prava tretje države in o postopkih v zvezi s kolizijo v državah članicah bi morale biti dostopne na osrednji platformi, kot sta projekt SIRIUS in/ali Evropska pravosodna mreža. Sodišča bi tako lahko izkoristila izkušnje in strokovno znanje, ki so ga o enakih ali podobnih vprašanjih zbrala druga sodišča. Vendar to ne bi smelo preprečiti ponovnega posvetovanja s tretjo državo, kadar je to ustrezno.
- (51) Kadar obstajajo nasprotujoče si obveznosti, bi moralo sodišče ugotoviti, ali nasprotujoče si določbe tretje države preprečujejo razkritje zadevnih podatkov, ker je to potrebno zaradi zaščite temeljnih pravic zadevnih posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo. Sodišče pri izvajanju te ocene upošteva, ali je namen prava tretje države očitno zaščititi druge interese in ne temeljnih pravic posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo, ali pa je njegov namen zaščititi nezakonite dejavnosti pred zahtevami organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj v okviru kazenskih preiskav. Kadar sodišče meni, da nasprotujoče si določbe tretje države prepovedujejo razkritje zadevnih podatkov, ker je to potrebno za zaščito temeljnih pravic zadevnih posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo, bi se moralo posvetovati s tretjo državo prek njenih osrednjih organov, ki so v večini držav sveta že vzpostavljeni zaradi medsebojne pravne pomoči. Določiti bi moralo rok, v katerem lahko tretja država ugovarja izvršitvi evropskega naloga za predložitev dokazov; če se organi tretje države kljub opomniku, v katerem so obveščeni o posledicah nepredložitve odgovora, ne odzovejo v (podaljšanem) roku, sodišče potrdi nalog. Če organi tretje države razkritju ugovarjajo, bi moralo sodišče nalog umakniti.
- (52) V vseh drugih primerih nasprotujočih si obveznosti, ki se ne nanašajo na temeljne pravice posameznikov ali temeljne interese tretje države, povezane z nacionalno varnostjo ali obrambo, bi moralo sodišče sprejeti odločitev o potrditvi evropskega

naloga za predložitev dokazov s tehtanjem več elementov, katerih namen je opredeliti moč povezave z eno ali drugo zadevno jurisdikcijo, zadevne interese za pridobitev podatkov ali preprečitev njihovega razkritja in morebitne posledice za ponudnika storitev, če bi moral izpolniti nalog. Pri kaznivih dejanjih, povezanih s kibernetiskim prostorom, je pomembno, da kraj, v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, zajema kraj ali kraje, v katerih je bilo izvedeno dejanje, in kraj ali kraje, v katerih so se pokazali učinki kaznivega dejanja.

- (53) Pogoji iz člena 9 se uporabljajo tudi v primerih nasprotujočih si obveznosti, ki izhajajo iz prava tretje države. Med navedenim postopkom bi se morali podatki zavarovati. Če se nalog umakne, se lahko izda nov nalog za zavarovanje dokazov, da se organu izdajatelju omogoči pridobitev podatkov po drugih kanalih, kot je medsebojna pravna pomoč.
- (54) Bistvenega pomena je, da imajo vse osebe, katerih podatki se zahtevajo v kazenski preiskavi ali postopku, dostop do učinkovitega pravnega sredstva, v skladu s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. V primeru osumljencev in obtožencev bi se morala pravica do učinkovitega pravnega sredstva izvajati v kazenskem postopku. To lahko vpliva na dopustnost dokazov, pridobljenih na ta način, oziroma na njihovo težo v postopku. Poleg tega lahko navedene osebe izkoristijo vsa procesna jamstva, ki se zanje uporabljajo, kot je na primer pravica do obveščenosti. Tudi druge osebe, ki niso osumljenci ali obtoženci, bi morale imeti pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Zato bi morala biti zagotovljena vsaj možnost izpodbijanja zakonitosti evropskega naloga za predložitev dokazov, vključno z nujnostjo in sorazmernostjo naloga. Uredba ne bi smela omejevati morebitnih razlogov za izpodbijanje zakonitosti naloga. Navedena pravna sredstva bi se morala uporabljati v državi izdajateljici v skladu z nacionalnim pravom. Pravila o začasnih ukrepih bi morala urejati nacionalno pravo.
- (55) Poleg tega lahko naslovnik med postopkom izvrševanja in naknadno s pravnimi sredstvi nasprotuje izvršitvi evropskega naloga za predložitev ali zavarovanje dokazov iz več omejenih razlogov, tudi iz razloga, da ga ni izdal ali potrdil pristojni organ, ali ker je očitno, da krši Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ali ker se očitno zlorablja. Na primer nalog z zahtevo za predložitev podatkov o vsebini, ki se nanašajo na nedoločeno skupino oseb na geografskem območju ali oseb, ki nimajo povezave s konkretnim kazenskim postopkom, bi očitno kršil pogoje za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov.
- (56) Varstvo fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov je temeljna pravica. V skladu s členom 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in členom 16(1) PDEU ima vsakdo pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj. Države članice bi morale pri izvajanju te uredbe zagotoviti varstvo osebnih podatkov, ki se lahko obdelujejo le v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo (EU) 2016/680.
- (57) Osebni podatki, pridobljeni na podlagi te uredbe, se lahko obdelujejo le, ko je to nujno in sorazmerno glede na namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja in pregona kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij in uresničevanje pravice do obrambe. Države članice bi morale zlasti zagotoviti, da se glede prenosa osebnih podatkov od zadevnih organov k ponudnikom storitev za namene te uredbe uporabljajo ustrezne politike in ukrepi varstva podatkov, vključno z ukrepi za zagotovitev varstva podatkov. Ponudniki storitev bi morali enako zagotoviti glede prenosa osebnih podatkov zadevnim organom. Dostop do informacij, ki vsebujejo osebne podatke, bi morale imeti le pooblaščen osebe, kar se lahko doseže s postopki avtentikacije.

Proučiti bi bilo treba uporabo mehanizmov za zagotavljanje avtentičnosti, kot so priglašeni nacionalni sistemi za elektronsko identifikacijo ali storitve zaupanja, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES.

- (58) Komisija bi morala opraviti oceno te uredbe, ki bi morala temeljiti na petih merilih uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodane vrednosti EU ter zagotavljati podlago za ocene učinka morebitnih nadaljnjih ukrepov. Informacije bi bilo treba redno zbirati in jih upoštevati pri oceni te uredbe.
- (59) Z uporabo vnaprej prevedenih in standardiziranih obrazcev se olajšata sodelovanje in izmenjava informacij med pravosodnimi organi in ponudniki storitev, kar omogoča hitrejša in učinkovitejša zavarovanje in prenos elektronskih dokazov, hkrati pa se izpolnjujejo potrebne varnostne zahteve na uporabniku prijazen način. Znižajo se stroški prevajanja in prispeva se k visokemu standardu kakovosti. Tudi obrazci za odgovor bi morali omogočati standardizirano izmenjavo informacij, zlasti kadar ponudniki storitev naloga ne morejo izpolniti, ker račun ne obstaja ali pa podatki niso na voljo. Obrazci bi morali tudi olajšati zbiranje statističnih podatkov.
- (60) Da bi se učinkovito obravnavala morebitna potreba po izboljšanju vsebine potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov ter obrazcev za predložitev informacij o tem, da navedenih potrdil ni mogoče izvršiti, bi morala biti pristojnost za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske Unije prenesena na Komisijo, da lahko ta spreminja priloge I, II in III k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov, in da se navedena posvetovanja izvedejo v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016⁴⁰. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (61) Ukrepi na podlagi te uredbe ne bi smeli nadomestiti evropskega preiskovalnega naloga v skladu z Direktivo 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹ za pridobitev elektronskih dokazov. Organi držav članic bi morali izbrati najustreznejše orodje glede na okoliščine; kadar zahtevajo sklop več različnih vrst preiskovalnih ukrepov, kar med drugim vključuje tudi predložitev elektronskih dokazov iz druge države članice, se bodo morda raje odločili za evropski preiskovalni nalog.
- (62) Zaradi tehnološkega razvoja lahko v nekaj letih prevladajo nove oblike komunikacijskih orodij ali pa se pojavijo vrzeli pri uporabi te uredbe. Zato je treba zagotoviti pregled njene uporabe.
- (63) Ker države članice cilja te uredbe, tj. izboljšanja čezmejnega zavarovanja in pridobivanja elektronskih dokazov, ne morejo zadovoljivo doseči zaradi njegove čezmejne narave, lahko pa se bolje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejema ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V

⁴⁰ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁴¹ [Direktiva 2014/41/EU](#) z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

- (64) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, [je Združeno kraljestvo/Irska predložilo/predložila uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe] ali [Združeno kraljestvo/Irska brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj/zanjo ni zavezujoča in se v njem/njej ne uporablja].
- (65) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (66) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁴² je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal [...] ⁴³ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje 1: Predmet urejanja, opredelitev pojmov in področje uporabe

Člen 1

Predmet urejanja

- 1. Ta uredba določa pravila, na podlagi katerih lahko organ države članice ponudniku storitev, ki ponuja storitve v Uniji, naloži predložitev ali zavarovanje elektronskih dokazov ne glede na lokacijo podatkov. Ta uredba ne posega v pristojnosti nacionalnih organov, da od ponudnikov storitev s poslovno enoto ali zastopnika na njihovem ozemlju zahtevajo izpolnitev podobnih nacionalnih ukrepov.
- 2. Ta uredba ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, določenih v členu 6 PEU, vključno s pravico do obrambe oseb v kazenskem postopku, nespremenjene pa ostanejo tudi vse zadevne obveznosti organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ali pravosodnih organov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „evropski nalog za predložitev dokazov“ pomeni zavezujočo odločbo organa izdajatelja države članice, s katero se od ponudnika storitev, ki ponuja storitve v

⁴² Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁴³ UL C , , str. .

Uniji in ima poslovno enoto ali zastopnika v drugi državi članici, zahteva predložitev elektronskih dokazov;

- (2) „evropski nalog za zavarovanje dokazov“ pomeni zavezujočo odločbo organa izdajatelja države članice, s katero se od ponudnika storitev, ki ponuja storitve v Uniji in ima poslovno enoto ali zastopnika v drugi državi članici, zahteva zavarovanje elektronskih dokazov zaradi poznejše zahteve za predložitev;
- (3) „ponudnik storitev“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja eno ali več naslednjih kategorij storitev:
 - (a) elektronske komunikacijske storitve, kot so opredeljene v členu 2(4) [direktive o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah];
 - (b) storitve informacijske družbe, kot so opredeljene v členu 1(1)(b) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁴, pri katerih je shranjevanje podatkov odločilni element storitve, ki se zagotavlja uporabniku, vključno z družbenimi omrežji, spletnimi tržnicami, ki olajšajo transakcije med svojimi uporabniki, in drugimi ponudniki storitev gostovanja;
 - (c) storitve dodeljevanja internetnih domenskih imen in števil IP, kot so ponudniki naslovov IP, registri domenskih imen, regulatorji domenskih imen ter povezane zasebne in posredniške storitve;
- (4) „ponujanje storitev v Uniji“ pomeni:
 - (a) omogočanje pravnim ali fizičnim osebam v eni ali več državah članicah, da uporabijo storitve iz točke (3) zgoraj, in
 - (b) obstoj pomembne povezave z državo članico ali državami članicami iz točke (a);
- (5) „poslovna enota“ pomeni dejansko izvajanje gospodarske dejavnosti za nedoločen čas prek stalne infrastrukture, od koder se dejavnost opravljanja storitev izvaja, ali stalne infrastrukture, od koder se dejavnost upravlja;
- (6) „elektronski dokazi“ pomenijo dokaze, ki jih v elektronski obliki shranjuje ponudnik storitev ali ki so tako shranjeni v njegovem imenu v trenutku prejema potrdila o evropskem nalogu za predložitev ali zavarovanje dokazov, zajemajo pa shranjene podatke o naročnikih, dostopu, transakcijah in vsebini;
- (7) „podatki o naročnikih“ pomenijo vse podatke, ki se nanašajo na:
 - (a) identiteto naročnika ali stranke, kot so navedeno ime, datum rojstva, poštni ali geografski naslov, podatki za izdajo računa in plačilo, telefonska številka ali elektronski naslov;
 - (b) vrsto storitve in njeno trajanje, vključno s tehničnimi podatki in podatki o povezanih tehničnih ukrepih ali vmesnikih, ki jih naročnik ali stranka uporablja ali ki so ji predloženi, ter podatki, povezani z validacijo uporabe storitve, razen gesel ali drugih načinov avtentikacije, ki se uporabljajo namesto gesla, ki jih zagotovi uporabnik ali ki se oblikujejo na zahtevo uporabnika;

⁴⁴ [Direktiva \(EU\) 2015/1535](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

- (8) „podatki o dostopu“ pomenijo podatke, ki se nanašajo na začetek in konec seje, v kateri uporabnik uporablja storitev, in ki so nujno potrebni samo za identifikacijo uporabnika storitve, na primer datum in čas uporabe ali prijave v storitev in odjave iz nje ter naslov IP, ki ga uporabniku storitve dodeli ponudnik dostopa do spleta, podatki o uporabljenem vmesniku in identifikacijska oznaka uporabnika. To zajema metapodatke elektronskih komunikacij, kot je opredeljeno v členu 4(3)(c) [uredbe o spoštovanju zasebnega življenja in varstvu osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij];
- (9) „podatki o transakcijah“ pomenijo podatke, ki so povezani z opravljanjem storitve, ki jo zagotavlja ponudnik storitev, in so namenjeni zagotavljanju konteksta ali dodatnih informacij o taki storitvi ter nastanejo v informacijskem sistemu ponudnika storitev ali pa se v takem sistemu obdelujejo, na primer izvor in namembni kraj sporočila ali druge vrste interakcije, podatki o lokaciji naprave, datum, čas, trajanje, velikost, pot, oblika, uporabljeni protokol in način stiskanja, razen če se takšni podatki štejejo za podatke o dostopu. To zajema metapodatke elektronskih komunikacij, kot je opredeljeno v členu 4(3)(g) [uredbe o spoštovanju zasebnega življenja in varstvu osebnih podatkov na področju elektronskih komunikacij];
- (10) „podatki o vsebini“ pomenijo vse podatke, shranjene v digitalni obliki, kot so besedilo, glas, videoposnetki, slike in zvok, razen podatkov o naročnikih, dostopu ali transakcijah;
- (11) „informacijski sistem“ pomeni informacijski sistem, kot je opredeljen v členu 2(a) Direktive 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁵;
- (12) „država izdajateljica“ pomeni državo članico, v kateri se izda evropski nalog za predložitev dokazov ali evropski nalog za zavarovanje dokazov;
- (13) „država izvršiteljica“ pomeni državo članico, v kateri naslovnik evropskega naloga za predložitev dokazov ali evropskega naloga za zavarovanje dokazov prebiva ali ima tam poslovno enoto in ki sta ji v izvršitev poslana evropski nalog za predložitev dokazov in potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali evropski nalog za zavarovanje dokazov in potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov;
- (14) „organ izvršitelj“ pomeni pristojni organ v državi izvršiteljici, ki mu organ izdajatelj v izvršitev pošlje evropski nalog za predložitev dokazov in potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali evropski nalog za zavarovanje dokazov in potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov;
- (15) „nujni primeri“ pomenijo okoliščine, ko je življenje ali telesna celovitost osebe neposredno ogrožena ali ko je neposredno ogrožena kritična infrastruktura, kot je opredeljena v členu 2(a) Direktive Sveta (ES) št. 114/2008⁴⁶.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za ponudnike storitev, ki storitve ponujajo v Uniji.

⁴⁵ [Direktiva 2013/40/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

⁴⁶ [Direktiva Sveta \(ES\) št. 114/2008](#) z dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe za izboljšanje njene zaščite (UL L 345, 23.12.2008, str. 75).

2. Evropski nalog za predložitev dokazov in evropski nalog za zavarovanje dokazov se lahko izdata le v kazenskem postopku, in sicer v predobravnavni fazi in med sojenjem. Naloga se lahko izdata tudi v postopkih, povezanih s kaznivimi dejanji, za katera je lahko v državi izdajateljici odgovorna ali kaznovana pravna oseba.
3. Naloga iz te uredbe se lahko izdata le glede podatkov, ki se nanašajo na storitve, kot so opredeljene v členu 2(3), ki se ponujajo v Uniji.

Poglavje 2: Evropski nalog za predložitev dokazov, evropski nalog za zavarovanje dokazov in potrdila

Člen 4

Organ izdajatelj

1. Evropski nalog za predložitev podatkov o naročnikih in dostopu lahko izda:
 - (a) sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali tožilec, ki je pristojen v zadevi, ali
 - (b) kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država izdajateljica in v posamezni zadevi deluje kot preiskovalni organ v kazenskem postopku, s pristojnostjo odreditve zbiranja dokazov v skladu z nacionalnim pravom. Sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali tožilec v državi izdajateljici potrdi ta evropski nalog za predložitev dokazov, po tem ko preveri njegovo skladnost s pogoji za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov na podlagi te uredbe.
2. Evropski nalog za predložitev podatkov o transakcijah in vsebini lahko izda le:
 - (a) sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik, ki je pristojen v zadevi, ali
 - (b) kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država izdajateljica in v posamezni zadevi deluje kot preiskovalni organ v kazenskem postopku, s pristojnostjo odreditve zbiranja dokazov v skladu z nacionalnim pravom. Sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik v državi izdajateljici potrdi takšen evropski nalog za predložitev dokazov, po tem ko preveri njegovo skladnost s pogoji za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov na podlagi te uredbe.
3. Evropski nalog za zavarovanje dokazov lahko izda:
 - (a) sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali tožilec, ki je pristojen v zadevi, ali
 - (b) kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država izdajateljica in v posamezni zadevi deluje kot preiskovalni organ v kazenskem postopku, s pristojnostjo odreditve zbiranja dokazov v skladu z nacionalnim pravom. Sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali tožilec v državi izdajateljici potrdi takšen evropski nalog za zavarovanje dokazov, po tem ko preveri njegovo skladnost s pogoji za izdajo evropskega naloga za zavarovanje dokazov na podlagi te uredbe.
4. Kadar nalog potrdi pravosodni organ v skladu z odstavki 1(b), 2(b) in 3(b), se lahko navedeni organ zaradi pošiljanja potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov šteje tudi za organ izdajatelj.

Člen 5

Pogoji za izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov

1. Organ izdajatelj lahko evropski nalog za predložitev dokazov izda le, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.
2. Evropski nalog za predložitev dokazov je nujen in sorazmeren za namene postopka iz člena 3(2) in ga je mogoče izdati le, če je v primerljivih nacionalnih primerih v državi izdajateljici za enako kaznivo dejanje na voljo podoben ukrep.
3. Evropski nalog za predložitev dokazov, in sicer podatkov o naročnikih ali dostopu, se lahko izda za vsa kazniva dejanja.
4. Evropski nalog za predložitev podatkov o transakcijah ali vsebini se lahko izda le:
 - (a) za kazniva dejanja, za katera je v državi izdajateljici najvišja zagrožena zaporna kazen vsaj tri leta, ali
 - (b) za naslednja kazniva dejanja, če so bila v celoti ali delno storjena s pomočjo informacijskega sistema:
 - kazniva dejanja, kot so opredeljena v členih 3, 4 in 5 Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ⁴⁷;
 - kazniva dejanja, kot so opredeljena v členih od 3 do 7 Direktive 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸;
 - kazniva dejanja, kot so opredeljena v členih od 3 do 8 Direktive 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta;
 - (c) za kazniva dejanja, kot so opredeljena v členih od 3 do 12 in 14 Direktive (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹.
5. Evropski nalog za predložitev dokazov vsebuje naslednje informacije:
 - (a) organ izdajatelj in, kjer je primerno, potrditveni organ;
 - (b) naslovnika evropskega naloga za predložitev dokazov, kot je naveden v členu 7;
 - (c) osebe, katerih podatki se zahtevajo, razen kadar je izključni namen naloga identifikacija osebe;
 - (d) kategorijo zahtevanih podatkov (podatki o naročnikih, dostopu, transakcijah ali vsebini);
 - (e) če je ustrezno, časovni razpon, za katerega je treba predložiti podatke;
 - (f) določbe kazenskega prava države izdajateljice, ki se uporabljajo;
 - (g) v nujnem primeru ali če se zahteva predčasno razkritje, razloge za to;

⁴⁷ [Okvirni sklep Sveta 2001/413/PNZ](#) z dne 28. maja 2001 o boju proti goljufiji in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi (UL L 149, 2.6.2001, str. 1).

⁴⁸ [Direktiva 2011/92/EU](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

⁴⁹ [Direktiva \(EU\) 2017/541](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

- (h) če se zahtevani podatki shranjujejo ali obdelujejo kot del infrastrukture, ki jo ponudnik storitev zagotavlja družbi ali drugemu subjektu, ki ni fizična oseba, potrditev, da je nalog izdan v skladu z odstavkom 6;
 - (i) razloge za nujnost in sorazmernost ukrepa.
6. Če se zahtevani podatki shranjujejo ali obdelujejo kot del infrastrukture, ki jo ponudnik storitev zagotavlja družbi ali drugemu subjektu, ki ni fizična oseba, se lahko evropski nalog za predložitev dokazov na ponudnika storitev naslovi le, kadar preiskovalni ukrepi, naslovljeni na družbo ali subjekt, niso primerni, zlasti ker bi lahko ogrozili preiskavo.
7. Če organ izdajatelj meni, da so zahtevani podatki o transakcijah ali vsebini zaščiteni z imunitetami in privilegiji na podlagi prava države članice, v kateri je naslovljeni ponudnik storitev, ali da bi lahko njihovo razkritje vplivalo na temeljne interese navedene države članice, kot sta nacionalna varnost in obramba, mora organ izdajatelj pred izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov prositi za pojasnilo, kar zajema tudi posvetovanje s pristojnimi organi zadevne države članice, neposredno ali prek Eurojusta ali prek Evropske pravosodne mreže. Če organ izdajatelj ugotovi, da so zahtevani podatki o dostopu, transakcijah ali vsebini zaščiteni s takimi imunitetami in privilegiji ali da bi njihovo razkritje vplivalo na temeljne interese druge države članice, evropskega naloga za predložitev dokazov ne izda.

Člen 6

Pogoji za izdajo evropskega naloga za zavarovanje dokazov

1. Organ izdajatelj lahko evropski nalog za zavarovanje dokazov izda le, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.
2. Nalog se lahko izda, kadar je to nujno in sorazmerno, da se prepreči odstranitev, izbris ali sprememba podatkov glede na poznejšo zahtevo za predložitev teh podatkov na podlagi medsebojne pravne pomoči, evropskega preiskovalnega naloga ali evropskega naloga za predložitev dokazov. Evropski nalog za zavarovanje dokazov, in sicer za zavarovanje podatkov, se lahko izda za vsa kazniva dejanja.
3. Evropski nalog za zavarovanje dokazov vsebuje naslednje informacije:
 - (a) organ izdajatelj in, kjer je primerno, potrditveni organ;
 - (b) naslovnika evropskega naloga za zavarovanje dokazov, kot je naveden v členu 7;
 - (c) osebe, katerih podatki se zavarujejo, razen kadar je izključni namen naloga identifikacija osebe;
 - (d) kategorijo podatkov, ki naj se zavarujejo (podatki o naročnikih, dostopu, transakcijah ali vsebini);
 - (e) če je ustrezno, časovni razpon, za katerega je treba zavarovati podatke;
 - (f) določbe kazenskega prava države izdajateljice, ki se uporabljajo;
 - (g) razloge za nujnost in sorazmernost ukrepa.

Člen 7

Naslovnik evropskega naloga za predložitev dokazov in evropskega naloga za zavarovanje dokazov

1. Evropski nalog za predložitev dokazov in evropski nalog za zavarovanje dokazov se naslovita neposredno na pravnega zastopnika, ki ga ponudnik storitev imenuje za zbiranje dokazov v kazenskih postopkih.
2. Če poseben pravni zastopnik ni bil imenovan, se lahko evropski nalog za predložitev dokazov in evropski nalog za zavarovanje dokazov naslovita na katero koli poslovno enoto ponudnika storitev v Uniji.
3. Če pravni zastopnik v nujnem primeru iz člena 9(2) ne izpolni potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov, se lahko navedeno potrdilo naslovi na katero koli poslovno enoto ponudnika storitev v Uniji.
4. Če pravni zastopnik ne izpolni svoje obveznosti iz členov 9 ali 10 in organ izdajatelj meni, da obstaja resna nevarnost za izgubo podatkov, se lahko evropski nalog za predložitev dokazov ali evropski nalog za zavarovanje dokazov naslovi na katero koli poslovno enoto ponudnika storitev v Uniji.

Člen 8

Potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov

1. Evropski nalog za predložitev ali zavarovanje dokazov se pošlje naslovniku, kot je opredeljen v členu 7, s potrdilom o evropskem nalogu za predložitev dokazov (PENPD) ali potrdilom o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov (PENZD).

Organ izdajatelj ali potrditveni organ izpolni potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov iz Priloge I ali potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov iz Priloge II, ga podpiše in potrdi, da je njegova vsebina točna in pravilna.
2. Potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov se neposredno posreduje na kateri koli način, ki omogoča pisni zapis, pod pogoji, ki naslovniku omogočajo, da preveri njegovo verodostojnost.

Če so ponudniki storitev, države članice ali organi Unije vzpostavili namenske platforme ali druge varne kanale za obravnavanje zahtev organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in pravosodnih organov po podatkih, se lahko organ izdajatelj tudi odloči potrdilo poslati po teh kanalih.
3. Potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov vsebuje informacije iz člena 5(5)(a) do (h), vključno z zadostnimi informacijami, ki naslovniku omogočajo identifikacijo organa izdajatelja in stik z njim. Razlogi za nujnost in sorazmernost ukrepa ali nadaljnje podrobnosti o preiskavi se ne vključijo.
4. Potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov vsebuje informacije iz člena 6(3)(a) do (f), vključno z zadostnimi informacijami, ki naslovniku omogočajo identifikacijo organa izdajatelja in stik z njim. Razlogi za nujnost in sorazmernost ukrepa ali nadaljnje podrobnosti o preiskavi se ne vključijo.
5. Če je potrebno, se potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov prevede v uradni jezik Unije, ki ga

naslovník sprejema. Če jezik ni določen, se navedeni potrdili prevedeta v enega od uradnih jezikov države članice, v kateri pravni zastopnik prebiva ali je ustanovljen.

Člen 9

Izvršitev potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov

1. Naslovník ob prejemu potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov zagotovi, da se zahtevani podatki pošljejo neposredno organu izdajatelju ali organu za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, kot je navedeno v potrdilu, najpozneje v desetih dneh po prejemu potrdila, razen če organ izdajatelj navede razloge za zgodnejše razkritje.
2. V nujnih primerih naslovník pošlje zahtevane podatke brez nepotrebnega odlašanja najpozneje v šestih urah od prejema potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov.
3. Če naslovník ne more izpolniti svoje obveznosti, ker potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov ni popolno, vsebuje očitne napake ali ne vsebuje zadostnih informacij za njegovo izvršitev, to brez nepotrebnega odlašanja sporoči organu izdajatelju, navedenemu v potrdilu, in prosi za pojasnilo, pri čemer uporabi obrazec iz Priloge III. Organu izdajatelju sporoči, ali je bilo mogoče identificirati in zavarovati podatke, kot je določeno v odstavku 6. Organ izdajatelj se hitro odzove, najpozneje v petih dneh. Rok iz odstavkov 1 in 2 se ne uporabljajo, dokler ni dano pojasnilo.
4. Če naslovník ne more izpolniti svoje obveznosti zaradi višje sile ali ker je izpolnitev dejansko nemogoča in tega ni mogoče pripisati naslovníku ali ponudniku storitev, če se razlikujeta, zlasti ker oseba, katere podatki se zahtevajo, ni njegova stranka ali ker so bili podatki izbrisani še pred prejemom potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov, to brez nepotrebnega odlašanja sporoči organu izdajatelju, navedenemu v potrdilu, ter pojasni razloge, pri čemer uporabi obrazec iz Priloge III. Če so zadevni pogoji izpolnjeni, organ izdajatelj umakne potrdilo o evropskem nalogu za predložitev dokazov.
5. V vseh primerih, ko naslovník iz drugih razlogov ne predloži zahtevanih informacij, jih ne predloži v celoti ali jih ne predloži v roku, razloge za to brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v rokih iz odstavkov 1 in 2 sporoči organu izdajatelju z uporabo obrazca iz Priloge III. Organ izdajatelj nalog ponovno prouči glede na informacije, ki jih je predložil ponudnik storitev, in če je potrebno, ponudniku storitev določi nov rok za predložitev podatkov.

Če naslovník meni, da potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ni mogoče izvršiti, ker je že samo iz informacij v potrdilu očitno, da se z njim krši Listina Evropske unije o temeljnih pravicah ali da se nalog očitno zlorablja, naslovník obrazec iz Priloge III pošlje tudi pristojnemu organu izvršitelju v svoji državi članici. V takih primerih lahko pristojni organ izvršitelj zahteva pojasnilo organa izdajatelja glede evropskega naloga za predložitev dokazov, in sicer neposredno, prek Eurojusta ali prek Evropske pravosodne mreže.
6. Če naslovník zahtevanih podatkov ne predloži takoj, jih zavaruje, razen če zahtevanih podatkov ni mogoče opredeliti na podlagi informacij iz potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov, pri čemer mora naslovník v tem primeru zahtevati pojasnilo v skladu z odstavkom 3. Zavarovanje podatkov se izvaja, dokler ti niso predloženi, ne glede na to, ali se predložijo na podlagi pojasnila o evropskem

nalogu za predložitev dokazov in njegovega potrdila ali prek drugih kanalov, kot je na primer medsebojna pravna pomoč. Če predložitev podatkov in njihovo zavarovanje ni več potrebno, organ izdajatelj in, kadar je to potrebno v skladu s členom 14(8), organ izvršitelj o tem brez nepotrebne odlašanja obvestita naslovnika.

Člen 10

Izvršitev potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov

1. Naslovnik po prejemu potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov brez nepotrebne odlašanja zavaruje zahtevane podatke. Zavarovanje preneha po 60 dneh, razen če organ izdajatelj potrdi, da je bila izdana naknadna zahteva za predložitev.
2. Če organ izdajatelj v roku iz odstavka 1 potrdi, da je bila izdana naknadna zahteva za predložitev, naslovnik podatke zavaruje za toliko časa, kolikor je potrebno za predložitev podatkov po vročitvi naknadne zahteve za predložitev.
3. Če zavarovanje podatkov ni več potrebno, organ izdajatelj o tem brez nepotrebne odlašanja obvesti naslovnika.
4. Če naslovnik ne more izpolniti svoje obveznosti, ker potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov ni popolno, vsebuje očitne napake ali ne vsebuje zadostnih informacij za njegovo izvršitev, to brez nepotrebne odlašanja sporoči organu izdajatelju, navedenemu v potrdilu, in prosi za pojasnilo, pri čemer uporabi obrazec iz Priloge III. Organ izdajatelj se hitro odzove, najpozneje v petih dneh. Naslovnik pri sebi zagotovi možnost prejema potrebnega pojasnila, da lahko izpolni svojo obveznost iz odstavka 1.
5. Če naslovnik ne more izpolniti svoje obveznosti zaradi višje sile ali ker je izpolnitev dejansko nemogoča in tega ni mogoče pripisati naslovniku ali ponudniku storitev, če se razlikujeta, zlasti ker oseba, katere podatki se zahtevajo, ni njegova stranka ali ker so bili podatki izbrisani še pred prejemom naloga, to brez nepotrebne odlašanja sporoči organu izdajatelju, navedenemu v potrdilu o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov, ter pojasni razloge, pri čemer uporabi obrazec iz Priloge III. Če so ti pogoji izpolnjeni, organ izdajatelj umakne potrdilo o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov.
6. V vseh primerih, ko naslovnik iz drugih razlogov, navedenih v obrazcu iz Priloge III, ne zavaruje zahtevanih informacij, razloge za to brez nepotrebne odlašanja sporoči organu izdajatelju z uporabo obrazca iz Priloge III. Organ izdajatelj nalog ponovno prouči glede na utemeljitev ponudnika storitev.

Člen 11

Zaupnost in podatki o uporabnikih

1. Naslovnik in ponudnik storitev, če se razlikujeta, sprejmeta potrebne ukrepe, da se zagotovi zaupnost potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov ter zaupnost podatkov, ki se predložijo ali zavarujejo, in ne obvestita osebe, katere podatki se zahtevajo, če tako zahteva organ izdajatelj, da se prepreči oviranje zadevnega kazenskega postopka.
2. Kadar organ izdajatelj zahteva, da naslovnik ne obvesti osebe, katere podatki se zahtevajo, organ izdajatelj brez nepotrebne odlašanja sam obvesti osebo, katere

podatki se zahtevajo na podlagi potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov, o predložitvi podatkov. Navedeno obvestilo je mogoče zadržati, dokler je to potrebno in sorazmerno, da se prepreči oviranje zadevnega kazenskega postopka.

3. Pri obveščanju osebe organ izdajatelj sporoči informacije o vseh razpoložljivih pravnih sredstvih, kot je navedeno v členu 17.

Člen 12

Povrnitev stroškov

Ponudnik storitev lahko zahteva, da mu država izdajateljica povrne stroške, če tako določa nacionalna zakonodaja države izdajateljice glede nacionalnih nalogov v podobnih primerih, in sicer v skladu z navedenimi nacionalnimi določbami.

Poglavje 3: Sankcije in izvrševanje

Člen 13

Sankcije

Brez poseganja v nacionalno pravo, ki določa izrekanje kazenskih sankcij, države članice določijo pravila o denarnih sankcijah, ki se uporabljajo za kršitve obveznosti na podlagi členov 9, 10 in 11 te uredbe, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Tako določene denarne sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo brez odlašanja obvestijo o navedenih pravilih in ukrepih ter o morebitnih poznejših spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 14

Postopek za izvršitev

1. Če naslovnik potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ne izpolni v roku ali v primeru potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov ne navede razlogov, ki jih organ izdajatelj sprejme, lahko organ izdajatelj pristojnemu organu v državi izvršiteljici pošlje evropski nalog za predložitev dokazov s potrdilom ali evropski nalog za zavarovanje dokazov s potrdilom ter obrazec iz Priloge III, ki ga je izpolnil naslovnik, in vse druge zadevne dokumente, da se naveden nalog izvrši na kateri koli način, ki omogoča pisni zapis, pod pogoji, ki organu izvršitelju omogočajo, da preveri verodostojnost. V ta namen organ izdajatelj prevede nalog, obrazec in vse druge spremne dokumente v enega od uradnih jezikov navedene države članice ter o tem obvesti naslovnika.
2. Organ izvršitelj po prejemu brez nadaljnjih formalnosti prizna evropski nalog za predložitev dokazov ali evropski nalog za zavarovanje dokazov, poslan v skladu z odstavkom 1, in sprejme potrebne ukrepe za njegovo izvršitev, razen če meni, da se uporablja eden od razlogov iz odstavka 4 ali 5, da so zadevni podatki zaščiteni z imuniteto ali privilegijem na podlagi njegovega nacionalnega prava ali da bi lahko njihovo razkritje vplivalo na temeljne interese, kot sta nacionalna varnost in obramba. Organ izvršitelj prizna nalog brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v petih delovnih dneh po njegovem prejemu.

3. Če organ izvršitelj nalog prizna, od naslovnika uradno zahteva izpolnitev zadevne obveznosti, ga obvesti o možnosti ugovora zoper izvršitev s sklicevanjem na razloge iz odstavkov 4 ali 5 in zoper sankcije, ki se uporabljajo v primeru neizpolnitve, ter določi rok za izpolnitev ali vložitev ugovora.
4. Naslovnik lahko izvršitvi evropskega naloga za predložitev dokazov ugovarja le iz naslednjih razlogov:
 - (a) evropskega naloga za predložitev dokazov ni izdal ali potrdil organ izdajatelj, kot je določen v členu 4;
 - (b) evropski nalog za predložitev dokazov ni bil izdan za kaznivo dejanje iz člena 5(4);
 - (c) naslovnik ni mogel izpolniti potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov, ker je bilo to dejansko nemogoče ali zaradi višje sile ali ker navedeno potrdilo vsebuje očitne napake;
 - (d) evropski nalog za predložitev dokazov se ne nanaša na podatke, ki jih ob prejemu navedenega potrdila shranjuje ponudnik storitev ali ki se shranjujejo v njegovem imenu;
 - (e) storitev ni zajeta s to uredbo;
 - (f) zgolj na podlagi informacij iz potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov je jasno, da potrdilo očitno krši Listino ali da se očitno zlorablja.
5. Naslovnik lahko izvršitvi evropskega naloga za zavarovanje dokazov ugovarja le iz naslednjih razlogov:
 - (a) evropskega naloga za zavarovanje dokazov ni izdal ali potrdil organ izdajatelj, kot je določen v členu 4;
 - (b) ponudnik storitev ni mogel izpolniti potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov, ker je bilo to dejansko nemogoče ali zaradi višje sile ali ker navedeno potrdilo vsebuje očitne napake;
 - (c) evropski nalog za zavarovanje dokazov se ne nanaša na podatke, ki jih ob prejemu navedenega potrdila shranjuje ponudnik storitev ali ki se shranjujejo v njegovem imenu;
 - (d) storitev ne spada na področje uporabe te uredbe;
 - (e) zgolj na podlagi informacij iz potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov je jasno, da potrdilo očitno krši Listino ali da se očitno zlorablja.
6. Če naslovnik vloži ugovor, organ izvršitelj na podlagi informacij, ki jih predloži naslovnik, in, če je potrebno, dodatnih informacij, pridobljenih od organa izdajatelja v skladu z odstavkom 7, odloči, ali naj se nalog izvrši.
7. Preden organ izvršitelj sprejme odločitev, da se nalog ne prizna ali izvrši v skladu z odstavkoma 2 in 6, se na kakršen koli ustrezen način posvetuje z organom izdajateljem. Kadar je ustrezno, od organa izdajatelja zahteva nadaljnje informacije. Organ izdajatelj na vsako tako zahtevo odgovori v petih delovnih dneh.
8. Vse odločitve se takoj sporočijo organu izdajatelju in naslovniku na kateri koli način, ki omogoča pisni zapis.
9. Če organ izvršitelj od naslovnika pridobi podatke, jih v dveh delovnih dneh pošlje organu izdajatelju, razen če so zadevni podatki zaščiteni z imuniteto ali privilegijem

na podlagi njegovega nacionalnega prava ali če vplivajo na njegove temeljne interese, kot sta nacionalna varnost in obramba. V takem primeru organu izdajatelju sporoči razloge, zakaj podatki niso bili poslani.

10. Če naslovnik ne izpolni svoje obveznosti na podlagi priznanega naloga, katerega izvršljivost je potrdil organ izvršitelj, slednji naloži denarno sankcijo v skladu s svojim nacionalnim pravom. Zoper odločbo o izreku globe je na voljo učinkovito pravno sredstvo.

Poglavje 4: Pravna sredstva

Člen 15

Postopek sodne presoje v primeru nasprotujočih si obveznosti na podlagi temeljnih pravic ali temeljnih interesov tretje države

1. Če naslovnik meni, da bi izpolnitev evropskega naloga za predložitev dokazov nasprotovala pravu tretje države, ki se uporablja in ki prepoveduje razkritje zadevnih podatkov, ker je to potrebno za zaščito temeljnih pravic zadevnih posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo, svoje razloge za neizpolnitev evropskega naloga za predložitev dokazov sporoči organu izdajatelju v skladu s postopkom iz člena 9(5).
2. Obrazložen ugovor vsebuje vse zadevne podrobnosti o pravu tretje države, njegovi uporabi v zadevi in naravi nasprotujoče obveznosti. Ugovora ni mogoče utemeljiti z dejstvom, da v pravu tretje države, ki se uporablja, ne obstajajo podobne določbe o pogojih, formalnostih in postopkih za izdajo naloga za predložitev dokazov, ali samo z okoliščino, da so podatki shranjeni v tretji državi.
3. Organ izdajatelj na podlagi obrazloženega ugovora ponovno prouči evropski nalog za predložitev dokazov. Če se organ izdajatelj odloči vztrajati pri evropskem nalogu za predložitev dokazov, zahteva sodno presojo pristojnega sodišča v svoji državi članici. Izvršitev naloga se odloži do zaključka postopka sodne presoje.

Pristojno sodišče najprej oceni, ali obstaja nasprotovanje, pri tem pa ugotavlja:

- (a) ali se glede na posebne okoliščine zadeve uporablja pravo tretje države, in če je tako,
 - (b) ali pravo tretje države, kadar se uporabi v posebnih okoliščinah zadeve, prepoveduje razkritje zadevnih podatkov.
4. Sodišče pri izvajanju te ocene upošteva, ali je namen prava tretje države očitno zaščititi druge interese in ne temeljnih pravic posameznikov ali temeljnih interesov tretje države, ki se nanašajo na nacionalno varnost ali obrambo, ali pa je njegov namen zaščititi nezakonite dejavnosti pred zahtevami organov za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj v okviru kazenskih preiskav.
 5. Če pristojno sodišče ugotovi, da ne obstaja pomembno nasprotovanje v smislu odstavkov 1 in 4, potrdi nalog. Če pristojno sodišče ugotovi, da pomembno nasprotovanje v smislu odstavkov 1 in 4 obstaja, vse zadevne dejanske in pravne informacije o zadevi, vključno s svojo oceno, pošlje osrednjim organom v zadevni tretji državi, prek svojega nacionalnega osrednjega organa, ter določi 15-dnevni rok za odgovor. Na obrazloženo zahtevo osrednjega organa tretje države se lahko rok podaljša za 30 dni.

6. Če osrednji organ tretje države v roku obvesti pristojno sodišče, da ugovarja izvršitvi evropskega naloga za predložitev dokazov v tej zadevi, pristojno sodišče umakne nalog ter to sporoči organu izdajatelju in naslovniku. Če pristojno sodišče v (podaljšanem) roku ne prejme ugovora, pošlje osrednjemu organu tretje države opomnik, v katerem določi dodatnih pet dni za odgovor in ga obvesti o posledicah, če odgovor ne bo poslan. Če tudi v dodatnem roku ni ugovora, pristojno sodišče potrdi nalog.
7. Če pristojno sodišče ugotovi, da je treba nalog potrditi, to sporoči organu izdajatelju in naslovniku, ki morata nato izvršiti nalog.

Člen 16

Postopek sodne presoje v primeru nasprotujočih si obveznosti na podlagi drugih razlogov

1. Če naslovnik meni, da bi izpolnitev evropskega naloga za predložitev dokazov nasprotovala pravu tretje države, ki se uporablja in ki prepoveduje razkritje zadevnih podatkov iz razlogov, ki v členu 15 niso navedeni, svoje razloge za neizpolnitev evropskega naloga za predložitev dokazov sporoči organu izdajatelju v skladu s postopkom iz člena 9(5).
2. Obrazložen ugovor mora vsebovati vse zadevne podrobnosti o pravu tretje države, njegovi uporabi v zadevi in naravi nasprotujoče obveznosti. Ugovora ni mogoče utemeljiti z dejstvom, da v pravu tretje države, ki se uporablja, ne obstajajo podobne določbe o pogojih, formalnostih in postopkih za izdajo naloga za predložitev dokazov, ali samo z okoliščino, da so podatki shranjeni v tretji državi.
3. Organ izdajatelj na podlagi obrazloženega ugovora ponovno prouči evropski nalog za predložitev dokazov. Če se organ izdajatelj odloči vztrajati pri evropskem nalogu za predložitev dokazov, zahteva sodno presojo pristojnega sodišča v svoji državi članici. Izvršitev naloga se odloži do zaključka postopka sodne presoje.
4. Pristojno sodišče najprej oceni, ali obstaja nasprotovanje, pri tem pa ugotavlja:
 - (a) ali se glede na posebne okoliščine zadeve uporablja pravo tretje države, in če je tako,
 - (b) ali pravo tretje države, kadar se uporabi v posebnih okoliščinah zadeve, prepoveduje razkritje zadevnih podatkov.
5. Če pristojno sodišče ugotovi, da ne obstaja pomembno nasprotovanje v smislu odstavkov 1 in 4, potrdi nalog. Če pristojno sodišče ugotovi, da pravo tretje države, kadar se uporabi v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve, prepoveduje razkritje zadevnih podatkov, navedeno sodišče odloči o potrditvi ali umiku naloga zlasti na podlagi naslednjih dejavnikov:
 - (a) interesov, ki jih ščiti zadevno pravo tretje države, vključno z interesom tretje države glede preprečevanja razkritja podatkov;
 - (b) stopnje povezanosti kazenske zadeve, v kateri je bil nalog izdan, s katero koli od obeh jurisdikcij, o čemer je mogoče med drugim sklepati iz:
 - lokacije, državljanstva in prebivališča osebe, katere podatki se zahtevajo, in/ali žrtve oziroma žrtev,
 - kraja, kjer je bilo zadevno kaznivo dejanje storjeno;

- (c) stopnje povezanosti med ponudnikom storitev in zadevno tretjo državo; v tem smislu sama lokacija shranjevanja podatkov ne zadostuje za določitev zadostne stopnje povezanosti;
 - (d) interesov države, v kateri poteka preiskava, za pridobitev zadevnih dokazov, na podlagi teže kaznivega dejanja in pomena hitre pridobitve dokazov;
 - (e) morebitnih posledic za naslovnika ali ponudnika storitev, če izpolni evropski nalog za predložitev dokazov, vključno s sankcijami, ki bi lahko bile naložene.
6. Če se pristojno sodišče odloči umakniti nalog, to sporoči organu izdajatelju in naslovniku. Če pristojno sodišče ugotovi, da je treba nalog potrditi, to sporoči organu izdajatelju in naslovniku, ki mora nato izvršiti nalog.

Člen 17

Učinkovita pravna sredstva

1. Osumljenci in obtoženci, katerih podatki so bili pridobljeni na podlagi evropskega naloga za predložitev dokazov, imajo pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper evropski nalog za predložitev dokazov med kazenskim postopkom, v katerem je bil nalog izdan, brez poseganja v pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi Direktive (EU) 2016/680 in Uredbe (EU) 2016/679.
2. Če oseba, katere podatki so bili pridobljeni, ni osumljenec ali obtoženec v kazenskem postopku, v katerem je bil nalog izdan, ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper evropski nalog za predložitev dokazov v državi izdajateljici, brez poseganja v pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi Direktive (EU) 2016/680 in Uredbe (EU) 2016/679.
3. Ta pravica do učinkovitega pravnega sredstva se uveljavlja pred sodiščem v državi izdajateljici v skladu z njenim nacionalnim pravom in zajema možnost izpodbijanja zakonitosti ukrepa, vključno z njegovo nujnostjo in sorazmernostjo.
4. Brez poseganja v člen 11 organ izdajatelj sprejme ustrezne ukrepe, da se zagotovijo informacije o možnostih na podlagi nacionalnega prava glede pravnih sredstev in da se zagotovi njihovo učinkovito izvajanje.
5. V takih primerih se uporabljajo enaki roki ali drugi pogoji za uveljavljanje pravnih sredstev, kot se uporabljajo v podobnih nacionalnih primerih, in to na način, ki zadevnim osebam zagotavlja učinkovito uveljavljanje pravnih sredstev.
6. Države članice brez poseganja v nacionalna postopkovna pravila zagotovijo, da se v kazenskih postopkih v državi izdajateljici pri presoji dokazov, pridobljenih na podlagi evropskega naloga za predložitev dokazov, upoštevata pravica do obrambe in poštenost postopka.

Člen 18

Zagotavljanje privilegijev in imunitet na podlagi prava države izvršiteljice

Če so podatki o transakcijah ali vsebini, pridobljeni na podlagi evropskega naloga za predložitev dokazov, zaščiteni z imunitetami ali privilegiji na podlagi prava države članice naslovnika ali če vplivajo na temeljne interese navedene države članice, kot sta nacionalna varnost in obramba, sodišče v državi izdajateljici v kazenskem postopku, v katerem je bil nalog izdan, pri oceni upoštevnosti in dopustnosti zadevnih dokazov zagotovi upoštevanje teh

razlogov, tako kot če bi bili določeni v nacionalnem pravu. Sodišče se lahko posvetuje z organi zadevne države članice, Evropsko pravosodno mrežo ali Eurojustom.

Poglavje 5: Končne določbe

Člen 19

Spremljanje in poročanje

1. Komisija najpozneje do *[datum začetka uporabe te uredbe]* vzpostavi podroben program za spremljanje dosežkov, rezultatov in učinkov te uredbe. V programu spremljanja se določijo načini in časovni intervali za zbiranje podatkov in drugih potrebnih dokazov. V njem se opredelijo ukrepi, ki jih Komisija in države članice sprejmejo pri zbiranju in analizi podatkov in drugih dokazov.
2. Države članice v vsakem primeru zbirajo in vzdržujejo izčrpne statistične podatke ustreznih organov. Zbrani podatki za predhodno koledarsko leto se vsako leto do 31. marca pošljejo Komisiji in vključujejo:
 - (a) število izdanih potrdil o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdil o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov glede na vrsto zahtevanih podatkov, naslovljene ponudnike storitev in okoliščine (ali je primer nujen ali ne);
 - (b) število izpolnjenih in neizpolnjenih potrdil o evropskem nalogu za predložitev dokazov glede na vrsto zahtevanih podatkov, naslovljene ponudnike storitev in okoliščine (ali je primer nujen ali ne);
 - (c) glede izpolnjenih potrdil o evropskem nalogu za predložitev dokazov podatek, koliko časa je bilo v povprečju potrebnega za pridobitev zahtevanih podatkov od trenutka, ko je navedeno potrdilo izdano, do trenutka, ko so podatki pridobljeni, glede na vrsto zahtevanih podatkov, naslovljene ponudnike storitev in okoliščine (ali je primer nujen ali ne);
 - (d) število evropskih nalogov za predložitev dokazov, poslanih v državo izvršiteljico in prejetih v izvršitev v državi izvršiteljici, glede na vrsto zahtevanih podatkov, naslovljene ponudnike storitev in okoliščine (ali je primer nujen ali ne) ter podatek, koliko od teh je bilo izpolnjenih;
 - (e) število pravnih sredstev, uporabljenih zoper evropski nalog za predložitev dokazov v državi izdajateljici in državi izvršiteljici glede na vrsto zahtevanih podatkov.

Člen 20

Spremembe potrdil in obrazcev

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 21 za spremembo prilog I, II in III, da se učinkovito obravnava morebitna potreba po izboljšanju vsebine obrazcev potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov in potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov ter obrazca, ki se uporablja za predložitev informacij o nezmožnosti izpolnitve potrdila o evropskem nalogu za predložitev dokazov ali potrdila o evropskem nalogu za zavarovanje dokazov.

Člen 21

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je Komisiji podeljeno na podlagi pogojev iz tega člena.
2. Pooblastilo iz člena 20 se podeli za nedoločen čas od *[datum začetka uporabe te uredbe]*.
3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekličeta podelitev pooblastila iz člena 20. S sklepom o preklicu preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016⁵⁰.
5. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 20, začne veljati le, če mu Evropski parlament in Svet ne nasprotujeta v dveh mesecih od prejema uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o navedenem aktu ali če pred iztekom navedenega roka Evropski parlament in Svet obvestita Komisijo, da aktu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 22

Uradna obvestila

1. Do *[datum začetka uporabe te uredbe]* vsaka država članica Komisijo obvesti o:
 - (a) organih, ki so na podlagi njenega nacionalnega prava v skladu s členom 4 pristojni za izdajo in/ali potrditev evropskega naloga za predložitev dokazov in evropskega naloga za zavarovanje dokazov;
 - (b) organu izvršitelju ali organih izvršiteljih, ki so pristojni za izvrševanje evropskega naloga za predložitev dokazov in evropskega naloga za zavarovanje dokazov v imenu druge države članice;
 - (c) sodiščih, ki so pristojna za obravnavo obrazloženih ugovorov naslovnikov v skladu s členoma 15 in 16.
2. Komisija bo zagotovila javno dostopnost informacij, ki jih prejme na podlagi tega člena, bodisi na namenskem spletišču bodisi na spletišču Evropske pravosodne mreže iz člena 9 Sklepa Sveta 2008/976/PNZ⁵¹.

⁵⁰ UL L 123, 12.5.2016, str. 13.

⁵¹ Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24.12.2008, str. 130).

Člen 23

Razmerje do evropskega preiskovalnega naloga

Za zbiranje dokazov, ki spadajo tudi na področje uporabe te uredbe, lahko organi držav članic še naprej izdajajo evropske preiskovalne naloge v skladu z Direktivo 2014/41/EU.

Člen 24

Ocena

Komisija najpozneje do [pet let od datuma začetka uporabe te uredbe] opravi oceno Uredbe ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju te uredbe, ki vključuje oceno potrebe po razširitvi njenega področja uporabe. Po potrebi se poročilu priložijo zakonodajni predlogi. Ocena se izvede v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje. Države članice Komisiji predložijo potrebne informacije za pripravo navedenega poročila.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [šest mesecev po začetku njene veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik